

Tương Thác Tự Thác

Contents

Tương Thác Tự Thác	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	4
3. Chương 3	7
4. Chương 4	12
5. Chương 5	15
6. Chương 6	19
7. Chương 7	22
8. Chương 8	25

Tương Thác Tự Thác

Giới thiệu

Thể loại: Đam mỹ
Tương rằng bản thân đã được sự ưu ái của ông trời, tại sao lại bị một tên đàn ông

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tuong-thac-tu-thac>

1. Chương 1

CHƯƠNG 1
Chương này được bọn Miêu Hưu và Bo giúp đỡ rất nhiều*ôm hôn*(OMG mới chương 1 đã có H, help)
Nửa đêm dưới ánh đèn đỏ nhiều màu, khung cảnh có chút hôn ám, Vu Nhân Trí đã uống say, bạn bè nói với hắn cái gì, hắn chỉ có thể nhổ ra vài câu không đầu không đuôi, miệng ậm ừ mấy âm, tựa như người Châu Phi, nói xong chính mình không hiểu thì nói gì đến người khác. Bạn bè dần tản đi, lúc hắn ngã xuống đất, một chiếc xe cao cấp chậm rãi hướng về phía hắn, một người mặc đồ Tây màu đen bước xuống xe, sau đó đỡ lấy hắn đang lảo đảo, hắn hoàn toàn không có cảm giác gì thì đã bị đỡ lên xe, sau đó ở trên xe bởi vì quá say rượu nên lăn ra ngủ. Hắn thất tình, mà nguyên nhân chia tay lại quá vớ vẩn, bởi vì đối phương nói với hắn:” Tuy bề ngoài của anh rất tuần tú, nhưng mà anh được cưng chiều quá đậm hự, tính cách giống y

như trẻ con, không chính chắn chút nào, tôi không tài nào ở bên cạnh anh được.”Hắn tức giận mắng:” Tù cô thôi, phụ nữ trên đời này đâu phải chỉ có mình cô!”Nói xong hắn liền lập tức bỏ đi, cái loại phụ nữ rẻ tiền này, đem đi cho không người khác hắn mừng còn không kịp! Mà hắn uống say đến thế, không phải bởi vì thất tình, hắn đối với cô ta chẳng có tình cảm sâu nặng gì, là bởi vì cô ta dám chỉ trích hắn không chính chắn, tính tình trẻ con, thật là tức chết hắn mà.Hắn làm sao không chính chắn? Lấy bề ngoài anh tuấn của hắn, tuy nhiên nói chuyện có đôi chút tùy hứng, buông thả, nhưng như vậy lại càng kích thích bản năng mẫu tử của phụ nữ, làm các nàng càng yêu hắn.Mái tóc thoảng mang điểm kim màu đỏ do cháy nắng trên nền màu đen như tăng thêm hào quang, cộng thêm làn da trắng như tuyết, ánh mắt phân hai màu hắc bạch rõ ràng (tròng đen với trắng thui, đẹp chỗ nào nhĩO.o), cảm giác tuy có chút trẻ con, nhưng cũng khiến cho vẻ ngoài của hắn càng trẻ trung, hơn nữa trang phục rất thịnh hành, hắn biết mình có bao nhiêu đẹp trai, muốn có phụ nữ, hoàn toàn chẳng thiếu.Hắn bình thường không dễ say rượu vì thể chất trời sinh, nhưng mà đêm nay hắn đã uống quá nhiều rượu, nên có chút lâng lâng.Một cái gì đó ôn nhu lướt trên mặt hắn, liếm môi hắn, tựa như đang khơi gợi dục vọng, hắn không phải đứa nhóc không hiểu chuyện đời, biết đối phương đang khiêu khích, hắn lập tức mở miệng ra, vật nóng như lửa ấy lập tức tiến vào, liếm khắp khoang miệng hắn.Woa a a, tái ông thất mã yên tri phi phúc(trong họa được phúc), bị người kia bỏ rơi, còn có một cô gái khác đặt hắn ở trên người nha, có điều hắn được hôn liên tục từ này giờ nên bắt đầu đổ mồ hôi.Nàng không chỉ hôn hắn mà thôi, bàn tay sục sạo khắp thân thể hắn làm cơ thể hắn nóng dần, cảm giác thoải mái quá khiến hắn bắt đầu rên rỉ, quần của hắn bị lôi ra, kéo về phía dưới, bộ vị nóng rực bị bàn tay ấm áp bao lấy, hơi thở hắn bắt đầu nặng nề, hôn cũng bắt đầu trở nên càng kịch liệt hơn, đầu lưỡi của nàng tựa như đang tiến vào nơi không người, không khách khí sục sạo khắp nơi.Oa, cô gái này quả nhiên không phải người bình thường, thật lớn mật mà.“ Lại đến, lại đến.....”Hắn bắt đầu nói lung tung, hắn cũng đã uống say rồi, càng đừng nói nơi mẫn cảm nhất của hắn bị tay nàng sờ soạng, làm hắn thổ dốc liên tục.Cô gái này thật lợi hại, làm hắn liên tục rên rỉ, nhưng hình như có điểm kỳ quái, như thế nào nàng lại sờ xuống phía dưới khai mở chân hắn, xuyên đi vào nơi mà hắn không dám tưởng tượng, nơi bí mật nhất của hắn, lỗ huyết nho nhỏ mà chưa có ai chạm qua, thế nhưng lại bị ngón tay không lưu tình chút nào lọt vào. (bí mật bật mí) “Oa a, đau..... đau quá.....”Hắn thảm thiết kêu lên, cảm giác thoải mái lẫn khoái trá vừa rồi bay sạch, chỉ còn lại cảm giác đau rát, cô ta tính làm cái gì, lại còn sờ mông hắn, cô ta có bệnh sao?Hắn đẩy mạnh cô ta ra, tức giận mắng to:” Cô có bệnh a? Tôi ngay cả nữ nhân cũng không ngoạn bên kia đâu.”Cô gái này thật là nặng nha, hắn thế mà phải nằm bất động, hắn rốt cục mơ mơ màng màng mở mắt ra, mới đầu có chút mơ hồ, chỉ cảm thấy thân hình đối phương rất cao to tráng kiện, mái tóc thì lại ngắn, ngắn hơn nhiều so với phụ nữ bình thường? Nhưng khi hắn rốt cục thấy rõ cảnh vật trước mắt thì hắn thiếu chút nữa gào lên thảm thiết:“ Mẹ ơi, như thế nào là đàn ông vậy.”Đối, đối phương là đàn ông, hơn nữa cơ thể tráng kiện, thuộc dạng mãnh nam(cường công a), gương mặt cũng phương phương chính chính, thập phần anh tuấn, chẳng qua vẻ anh tuấn của y được xem là thuộc loại chính phái trầm ổn, loại đàn ông không bao giờ tùy tiện tươi cười không giống như mình thuộc dạng Kiệt Ni Tư.(chú thích của Boo: “Kiệt Ni Tư” là Johnny’s entertainment, công ty quản lý nổi tiếng của Nhật (của Arashi). Trong manga Nhật, uke được nhận xét có vẻ ngoài của Johnny là các anh đáng yêu, nhỏ người, khuôn mặt trẻ con, thanh tú, khả ái như Arashi, uke kiểu này hay bị gọi là Johnny type)Hắn bị tên mãnh nam này đặt ở dưới thân, hơn nữa ngón tay của y còn đặt ở chỗ hắn không dám tưởng tượng đâm vào khiến hắn cực kỳ đau đớn, đau quá a, hắn muốn hét lên như thế nào sau khi uống rượu lại bị một tên mãnh nam đặt ở trên giường? Dù có hắn có uống say tới cỡ nào đi chăng nữa thì cũng đâu đến mức đi cầu dẫn đàn ông a! Dừng tay, tên hỗn đản này, tôi không phải GAY!”“ Tôi có nói cậu là gay đâu.”Phong Chú Ngôn nói với ngữ khí cực kỳ nghiêm túc, đại biểu mấy chuyện này y hoàn toàn hiểu rõ.Vu Nhân Trí cố gắng đẩy tay y ra, nhưng là như hắn đã nói, hắn là hệ Kiệt Ni Tư, mà đối phương lại là hệ mãnh nam, trên người y thậm chí có sáu khối cơ, ở bên người hắn, căn bản hắn chưa từng thấy qua ai có sáu khối cơ, tựa như tên này đi tập thể hình quảng cáo, loại tráng nam này, hắn như thế nào có thể đẩy y ra được.“ Buông ra, anh rốt cuộc muốn làm cái gì? Tôi uống rượu say, bằng không tôi như thế nào có thể cùng đàn ông lên giường chứ, tôi cho anh tiền, anh đi tìm kẻ khác, được không?”Tình huống khẩn cấp, hắn nhanh chóng đề xuất cách giải quyết, phải, muốn hắn bị đàn ông đè, kiếp sau đi! Không, cho dù là kiếp sau cũng không được.“ Không được.”Phong Chú Ngôn đơn giản phủ quyết.Tình huống khẩn cấp, tuy Vu Nhân Trí khai xuất điều kiện, chẳng qua Phong Chú Ngôn không quan tâm đến hắn, ngón tay y càng không để ý gì tới, tiếp tục lộn sâu bên trong, phần eo hắn lộn xộn, bắt đầu vận vẹo giấy dựa, kết quả ngược lại thân thể run lên. Ngón tay y sâu đến vị trí nào đó, nhẹ nhàng nhấn một cái, làm hắn giống như bị điện lưu đánh trúng, cả tay lẫn chân cũng muốn giơ lên.Mẹ ơi, đây là cái cảm giác quái dị gì a, thật..... thật thích.....“ Là trong này à?”Phong Chú Ngôn nói.Hắn không thể tin được, hắn bị một tên mãnh nam đè, ngón tay loạn

thống bên trong tiểu thí thí của hắn... thế nhưng còn có một tia khoái cảm làm hắn nhin không được rống to. Loại này so với khủng long đuổi giết hắn, so với Sadako(The Ring) từ TV đi ra, so với nhận được cuộc gọi quỷ(phim ma One missed call) còn khủng bố hơn a, hắn tuyệt đối không cần.“ Oa a, cứu mạng a, cường gian, cường gian a.....”Hắn bắt đầu rối loạn kêu la bậy bạ, kinh hoàng quá tỉnh rượu luôn, lúc này mới phát hiện chính mình toàn thân trần trụi, đang nằm trên một chiếc giường cực lớn, cùng anh tuấn mãnh nam này ở chung một phòng. Tuy mãnh nam không có thoát quang hết quần áo như hắn, nhưng mà y đã thoát quang nửa người trên, còn khuy quần của y cũng đã gỡ bỏ, hắn đang ở sát rạt với “cái kia” của y. Hắn nuốt nước miếng, đối phương cùng là đàn ông, hắn lập tức mình đang ở trong tình huống nguy cấp cỡ nào, bởi vì trước mắt mãnh nam đã hiện ra trạng thái bùng bùng khởi đầu, hơn nữa cho dù có quần che, chỉ cần nhìn sơ qua cũng biết cái kia của y là cực đại. Bị y dùng cái đó đâm vào, cam đoan là sẽ đau đến không muốn sống, còn tiểu thí thí chắc chắn sẽ bị liệt luôn (O.o) Hôm nay bị đàn ông hôn, hơn nữa bị y lấy tay xuyên vào trong thí thí cũng đã không hay ho gì, hắn tuyệt đối, tuyệt đối không cần mông liệt thành hai nửa, đây chính là tôn nghiêm đàn ông a! Làm gì có đàn ông nào lại thích bị đàn ông đặt ở dưới thân mà rên hừ hừ a a chứ, chuyện mất mặt này hắn tuyệt đối sẽ không làm.“ Oa a..... Ân a..... Ân.....”Nghĩ thì nghĩ vậy, nhưng càng lúc tiếng kêu thảm thiết của hắn lại dần biến thành những tiếng rên hừ a khàn khàn, dòng điện lưu tiếp tục chạy khắp thân hắn. Ngón tay mãnh nam không chỉ xuyên vào mật huyết của hắn, còn gian trá lấy tay ấn lên một cái bộ vị nào đó của hắn, phảng phất biết nhược điểm của hắn chính là chỗ này, quả thật là đúng rồi. Mỗi một lần y ấn vào, có một trận điện lưu quái dị chạy qua chân tay hắn, làm cho gân cốt hắn nhũn ra, hại tiểu đệ đệ của hắn cũng chịu không nổi mà đứng lên, nhưng tuy là đứng thẳng giống nhau, của hắn lại vô dụng rơi vào trạng thái bị động. Hắn chịu không được rên hừ hừ, thật..... thật thoải mái, hắn chịu không được nữa rồi.“ Tôi..... Tôi cũng không phải là người lương tính, đại ca, chúng ta..... chúng ta thương lượng một chút được chứ?”Hắn nói chuyện đứt quãng, ngón tay của mãnh nam thật lớn, hắn cắn môi, nếu không phải hắn thực sự không phải là đồng tính luyến, chỉ sợ hắn đã khai mở tiểu thí thí đáng yêu, hoan nghênh đối phương tiến đến. Bởi vì hắn thực sự cảm thấy thoải mái, cho dù hắn là dị tính luyến, không thích làm thế này, nhưng là thoải mái chính là thoải mái, hắn là người thành thật- hơn nữa ở trên phương diện này sẽ không nói dối.“ Lấy cái gì thương lượng?”Thanh âm Phong Chú Ngôn trầm thấp, ánh mắt cũng trầm ổn, chỉ có ngón tay y không ngừng động theo quy luật, cảm giác không giống như y đang kích tình, điều này làm cho Vu Nhân Trí tin tưởng rằng, đối phương không thật sự muốn hắn, có thể y muốn đòi tiền, chỉ cần đưa tiền cho y, kia hắn nhất định có thể tránh được một kiếp.“ Tôi đưa tiền cho anh, để đại ca ngài lại đi tìm người nguyện ý phối hợp, như thế nào?”“ Bao nhiêu tiền?”Đối phương chấp nhận ra giá, điều này làm cho Vu Nhân Trí rất mừng rỡ, hận không được chạy nhanh đi lấy ví tiền tất cả đều cho y, “ Trên người tôi còn có năm ngàn, đủ để anh đi tìm “đối tượng”.”Phong Chú Ngôn mặt trầm xuống, “ Cậu chỉ đáng giá năm ngàn thôi sao?”Thấy đại ca trước mặt không vui, Vu Nhân Trí vội xuôi theo chiều gió, lập tức cười nói: “ Không đủ, tôi có thể đi chuyển khoản a, thực mà..... A..... Đại..... Đại ca, không cần chuyển sao.....”vĩ âm của hắn biến thành kiều âm run rẩy. Phong Chú Ngôn không nói gì, nhưng ngón tay y không chỉ đâm sâu vào địa phương kia, còn vẽ một vòng bên trong, làm mông Vu Nhân Trí thực không còn khống chế được dưới khoái cảm, thanh âm phát ra run rẩy. Phong Chú Ngôn rõ ràng liền đem nửa người dưới của hắn ôm lấy, đặt lên nửa người dưới chính mình, mặt Vu Nhân Trí đỏ lựng, của hắn đã đứng lên, cùng bộ vị đối phương chạm vào nhau. Hô hô, loại cảm giác này, thật thú vị nga. Nhưng dù như thế nào đi nữa, hắn cũng không muốn thất thân với đàn ông, mau đi tìm một cái nhà vệ sinh, hắn nhanh chóng tỉnh táo lại, không phải thú vị, là ác mộng mới đúng. Đúng, là ác mộng, siêu ác mộng! Tuy hắn như vậy, nhưng là người bình thường a, như thế nào có thể cảm thấy thích thú, hắn tuy không dám xưng là loại đàn ông đầy nam tính, nhưng về mặt giới tính hắn hoàn toàn bình thường nga.“ Hô..... Hô, Please, đại ca, tôi thực sự không thuộc loại này đâu, chúng ta có thể thương lượng lại không..... Tôi tăng giá, hai vạn, được không?”“ Mỹ kim sao?”Sắc mặt Vu Nhân Trí lập tức khó coi, Mỹ kim hả, y có còn nói lý lẽ không! Hai vạn Mỹ kim, là sáu mươi mấy vạn tệ, hắn nếu có sáu mươi mấy vạn, đã sớm mua lấy một vị trí ngon lành rồi.“ Đại ca, nói giỡn hay thiệt vậy, nếu có sáu mươi mấy vạn tệ, tôi cho anh làm thoải mái, ta rất vui vẻ.”Hắn than thở, nhưng là Phong Chú Ngôn nghe thế, thấp giọng nói: “ Sáu mươi mấy vạn có thể a?”“ Gì?”Hắn còn chưa hiểu ý tứ của y, Phong Chú Ngôn đã bỏ hai chân hắn ra, đem quần chính mình cởi ra, Vu Nhân Trí trợn mắt há hốc mồm, cái kia của y thực thật là tốt đại, vừa thẳng lại vừa cứng, nhan sắc lại thâm sâu(???), trông tựa như mảnh long xuất áp, tương hình dưới, của mình với y cùng xuất ra, quả thực là tiểu vu gặp đại vu. (>.

2. Chương 2

CHƯƠNG 2 Tên bạn của Vu Nhân Trí QT nhà ta là A So Với, ta edit là A Vu Nguyệt nhi đã sửa lại dùm ta là Abbey đa tạ nàng. Ngoài ra đa tạ các bạn đã giải thích từ Kiệt Ni Tư dùm ta, nhưng mà ta thấy nếu để từ gốc tiếng Anh thì không hay nên ta cứ để như cũ, mình đọc mình hiểu là được ha. _____“ Sao nhìn cậu khủng bố quá vậy a.” Bạn của Vu Nhân Trí, cũng là đồng sự cùng công ty, Abbey, luôn mang bộ dáng tràn đầy tinh lực sung mãn, tuy nhiên nhìn như vậy thôi, bề ngoài thì có vẻ như là mãnh nam, kỳ thật chỉ cần cởi quần áo xuống, toàn là một đồng thịt béo, đều là họa do uống bia rượu mà ra. Đừng nhìn vào bộ dáng mãnh nam của Abbey mà để bị gạt, hẳn kỳ thật còn bất nháo hơn so với nữ sinh bình thường, chẳng qua có một điểm ưu đãi, chính là hẳn đối với Nhân Trí rất tốt, lúc trước Nhân Trí có thể vào được công ty này, cũng là nhờ Abbey giới thiệu vào, bọn họ thực sự là bạn bè tốt, ngay cả tối hôm qua uống rượu, cũng là Abbey bồi hẳn cùng uống. “ Sao ngày hôm qua cậu làm cái gì mà không đưa tôi về nhà? Hai tôi..... Hai tôi.....” Lời chưa kịp ra đến miệng Vu Nhân Trí đã bị nuốt xuống, chuyện đêm qua bị một gã đàn ông thượng, hẳn không diễn đến mức nói ra, chỉ cần vừa nói ra, bị Abbey biết, chắc chắn ngày mai mọi người trên toàn thế giới đều biết hẳn bị đàn ông thượng, hẳn không ngốc đến mức tự tìm tử lộ, hủy diệt chính mình. “ Cậu là đàn ông mà, đưa cậu về nhà có được gì đâu, hơn nữa cậu cũng đâu gặp nguy hiểm gì, nhiều lắm ngủ ở đầu đường mà thôi.” Hẳn về mặt hưng phấn nói: “ Ngày hôm qua tôi đưa một nữ sinh say rượu về nhà, nữ sinh đó có bộ ngực cực đại, dáng người siêu đẹp nga.” Về mặt Abbey mơ mơ màng màng, giống như quay trở về chỗ đêm qua chiếm được tiện nghi của người ta, Vu Nhân Trí phiết miệng, hẳn sao lại ngu ngốc như vậy, đi hỏi vấn đề ngốc nghếch này, nếu đổi lại là Abbey uống rượu say, hẳn cũng không đưa A Vu trở về, bên cạnh còn có nữ sinh xinh đẹp, hẳn như thế nào có thể bỏ nữ sinh vì đàn ông chứ. Cần thận không đi vào vết xe đổ lúc sáng, hẳn tới chỗ ngồi chậm rãi ngồi xuống, hô, động tác thật thông thả, tránh cho tiểu thí thí không bị đau. “ Đừng theo tôi nói chuyện nữa, tôi mệt mỏi quá, để tôi giải quyết cho xong công việc, tôi muốn sớm về nhà ngủ một giấc.” Abbey lộ ra vẻ mặt đồng cảm, nghĩ rằng hẳn vẫn còn đang thất tình. “ Cậu còn nhớ người phụ nữ kia sao? Quả thực cô ta rất xinh đẹp, chia tay thực đáng tiếc.” “ Tôi đâu có nhớ cô ta, ngày hôm qua tôi uống say quá, làm đầu hôm nay nhức như búa bổ vậy.” “ Sáng nay cậu không đến, tôi tưởng cậu ngủ quên chứ.” “ Ngủ cái thí, ngày hôm qua tôi căn bản không ngủ.” Nhớ lại chuyện đêm qua, còn khiến hẳn phát hỏa đầy mình. Abbey giật mình hiểu ra, lộ ra cười gian, “ Ác á- đại soái ca (đại ca đẹp trai), nguyên lai cậu tối hôm qua cả một đêm không ngủ, đối phương nhất định không nhúc nhích được đúng không?” Vì duy trì nam tính hùng phong, chuyện này tuyệt không thể lộ ra, Vu Nhân Trí lộ ra nụ cười đắc ý, cẩn thận nhắc tiểu thí thí đang đau đớn lên một chút, đêm qua đúng là siêu nóng bỏng, trừ việc đối phương là nam, còn mình là thụ ra, hết thấy đều siêu hoàn mỹ. “ Đương nhiên là không nhúc nhích được rồi.” Hẳn cố ý lặp lại, liếm môi một chút, lộ ra bộ dáng háo sắc, hẳn đem sự cố đêm qua thêm dấm chua, còn cải một chút kịch tính, làm đêm qua biến thành cùng một cô em tuyệt sắc dục tiên dục tử đi tới thiên quốc, mà không phải bị một tên mãnh nam ép tới gát gao đến tận trưa mới tỉnh lại, mộng đau đến tựa như chịu địa ngục chỉ hỏa BBQ (thịt nướng) giống nhau. Về mặt Abbey tràn đầy hâm mộ với ghen tị, “ Đại ca, hôm nào dạy tôi với, tôi vì cái gì mà không được như cậu gặp được em gái có trình độ cao như vậy chứ.” “ Đương nhiên là cần phải có kỹ xảo rồi! Kỹ xảo không phải tùy tiện có thể truyền thụ được, đương nhiên mị lực trời sinh cũng không thể muốn có là có, cô em kia kỹ thuật trên giường cực tốt, hơn nữa bộ ngực cũng cực lớn.” Hẳn nói đến nước miếng tung bay, còn hai tay quơ loạn lên, kéo câu chuyện lên cả thước thành một cái căn bản không phải nhân loại có thể có, Abbey liên tục nuốt nước miếng, hai mắt sáng lên, càng tưởng tượng càng khiến hẳn thêm sùng bái Vu Nhân Trí. Abbey vốn thấy Vu Nhân Trí rất được phụ nữ thích, hơn nữa hẳn vốn là Kiệt Ni Tư vĩ thiếu niên, đích xác hấp dẫn không ít đại tỷ tỷ lẫn học tỷ. “ A Trí, lần sau nếu có đi ra ngoài tìm em gái, nhất định phải dẫn tôi theo a, không nghĩ tới người khi uống rượu nhiều như vậy liền có nữ sinh theo.” Hẳn thở dài, “ Ngày hôm qua tuy tôi đưa nữ sinh kia về, chính là mới tới cửa, bạn trai của cô ta liền tới đón, kỳ thật ta cũng không biết bộ ngực có lớn hay thân mình cô ta có đẹp hay không, vừa rồi đều là tôi tùy tiện nói bậy thôi.” “ Không thành vấn đề, cứ để đó cho tôi, lần sau tôi giúp cậu tìm được một cô em còn đẹp hơn, ngon lành hơn cô ả kia.” Vu Nhân Trí đành phải cam đoan, chẳng qua trong này cũng bao hàm thiệt tình đối với bằng hữu. “ Cậu có lưu lại số điện thoại của cô em kia không? Hôm nào liên lạc một chút, thuận tiện cũng cho tôi nhìn xem cô ấy đẹp đến mức nào?” Abbey về mặt đầy mong đợi, trong khi đó mặt Vu Nhân Trí đen thui, hẳn đi đâu tìm đối tượng đêm qua phát sinh chứ, càng hướng chỉ đối tượng này lại là nam. Hẳn vội vàng nói: “ Cái gọi là tình một đêm, chính là mọi người cùng vui vẻ hết đêm, nói đi là đi, cho nên tôi cũng không lưu số điện thoại.” Hẳn vội vàng thêm một đoạn, để tránh tự làm lộ tẩy, “ Đương nhiên cô ấy có lưu điện thoại cho tôi, chẳng qua

bị tôi đánh rơi đầu mất rồi, mà tôi cũng không muốn điện.” A Vu nghe hần đánh mất số điện thoại của nữ sinh, sự sùng bái Vu Nhân Trí lại càng tăng thêm ba cấp,” A Trí, cậu đối với nữ sinh thực sự rất hấp dẫn a.” “Đó là đương nhiên mà, cô ấy rất nhiệt tình, đem tinh lực của tôi gần như hút hết.” Hần làm ánh mắt mỉa mai, “Cậu có biết ‘hút’ có ý tứ gì không?” Có vẻ như Abbey tưởng tượng còn nhiều hơn những gì Vu Nhân Trí nói, bởi vì hần hít một hơi, sắc mặt trắng hồng, giống như tối hôm qua là hần cùng mỹ nữ một đêm chứ không phải là Vu Nhân Trí. Nói chuyện một lúc, Abbey bắt đầu nói nhỏ dần như sợ bị người khác nghe thấy.” May mắn sáng hôm nay tân tổng tài cũng không đến thị sát, bằng không trưởng phòng từng nói, cả nhóm chúng ta nguyên một tuần không được đến trễ, vậy mà cậu lại đi trễ.” “Tân tổng tài?” Vu Nhân Trí ngừng lại một chút, rồi cục cựa cũng nhớ ra, công ty của bọn họ bị người khác nuốt mất, nhân sự cấp cao hình như bị thay đổi rất nhiều, chẳng qua đó là chuyện của các sếp, lính lép như bọn họ cũng chẳng ảnh hưởng gì. Chẳng qua cũng có người nói, tân tổng tài này thủ đoạn trên thương trường thập phần tàn nhẫn, hần từ nhỏ du học ở Mỹ, phong cách hành xử cũng như người Mỹ vậy, sau khi trưng thu công ty việc đầu tiên của y là chỉnh đốn lại toàn bộ, chuyển đổi điều động nhân sự đi khắp nơi. Thành tích của bọn họ cũng không tệ lắm, mà người có thành tích tốt nhất, đương nhiên chính là Vu Nhân Trí, hần trong vòng nửa năm đã làm được hạn mức buôn bán cả năm của công ty, có thể nói là hồng nhân của ngành này, mà sản phẩm có thể bán đắt như vậy, đương nhiên là nhờ vào vẻ ngoài cùng tài ăn nói của hần, cho nên trong công ty cũng có người phong cho hần danh hiệu “Sát thủ phụ nữ”. Chỉ cần gặp được phụ nữ đã ngoài trung niên làm quản lý, hần rất dễ dàng bán sản phẩm ngay, mà những người này cũng đều đối với hần rất tốt, ngay cả khi không có giao dịch nào, đại bộ phận họ vẫn thành bằng hữu, ngẫu nhiên cùng nhau đi ra ngoài ăn cơm. “Không phải đã nói sáng hôm nay muốn tới thị sát sao?” Hần nhớ rõ nguyên tuần trước trưởng phòng không ngừng nhắc đi nhắc lại, muốn mọi người cả tuần ngàn vạn lần không được đi trễ, về sớm, chính là vì vị tân tổng tài này muốn tới công ty thị sát. “Dự định là buổi sáng sẽ tới, nhưng sau đó lại cho người đến báo buổi chiều mới tới. Số cậu còn may, bằng không trưởng phòng nhất định đem cậu rửa đến chết, cậu xem lão đang đứng sau cánh cửa kính nhìn cậu kìa.” Vu Nhân Trí liếc mắt qua cánh cửa kính.” Tôi đâu có cố ý, thực không hiểu được lão ta làm như thế nào mà trèo lên được chức trưởng phòng, đại khái đều là nịnh nọt cấp trên mà thôi chứ lão có tài cán gì đâu.” Abbey vội vàng nuốt hần, “Please, nói nhỏ thôi, cậu muốn bị đuổi à?” “Tôi có nói sai đâu.” Vu Nhân Trí giật mình, trưởng phòng lại đột nhiên đứng lên, làm Abbey bị dọa nhảy dựng lên.” Lão ta không thính như vậy chứ, ở cách một tấm kính cũng biết chúng ta nói xấu lão.” “Cậu ngốc quá, làm sao có thể.” Tuy nói như vậy, nhưng sắc mặt Vu Nhân Trí cũng trắng bệch, tay trưởng phòng này rất hẹp hòi, vạn nhất bị lão biết bọn họ nói xấu lão, lão ta nhất định sẽ xử lý hần cho mà xem, nói không chừng cũng mặc kệ thành tích của hần có tốt đến cỡ nào cũng đá hần ra khỏi công ty, mà hần ở trong này làm đã quen, muốn đi công ty khác khai sáng giang sơn, hoàn toàn không phải là chuyện dễ dàng, để được như hôm nay đều là hần thiên tân vạn khổ, ngay cả phụ nữ cũng đâu dễ hạ gục như vậy a. Trưởng phòng vội vàng ra khỏi văn phòng, còn đến gần bọn họ, tìm Vu Nhân Trí đập loạn lên, xui xẻo quá, không phải trưởng phòng biết đọc khẩu ngữ chứ, cho nên cách xa như vậy cũng biết bọn họ đang nói xấu lão, nhưng mà nhìn lão ta đâu có thông minh như vậy ta. Abbey nhát gan vô cùng, chân đã mềm nhũn, không thể tưởng được Trưởng phòng lướt qua bọn họ, còn hung hăng trừng bọn họ.” Quay lại coi, không thấy tân tổng tài đến sao?” “Tân..... Tân tổng tài?” Abbey vội vàng quay lại nhìn, đang từ cửa tiến vào là một phụ nữ trẻ mặc trang phục quý phái, ra dáng thư ký chuyên nghiệp, Abbey kêu lên một tiếng:” Cô nàng đó trông thật khá!” “Ta khá! Hần là tân tổng tài!” Vu Nhân Trí mắng ra tiếng, hần nhìn gã đàn ông đứng phía sau thư ký kia, y mặc một bộ âu phục gọn gàng, âu phục màu xám tôn lên thân hình hoàn mỹ, trên gương mặt nghiêm túc không hề có một nụ cười, rồi lại đoan chính nghiêm cẩn, cảm giác đầy nam tính, Abbey lại kêu lên:” Oa, tổng tài trông thật là tuyệt a.” “Tuyệt cái thí.” Hần nhỏ giọng mắng thầm trong lòng. Abbey dùng ánh mắt cực kỳ ngưỡng mộ nhìn tên đàn ông kia nói:” Dáng người của hần trông được ác, tôi làm hội viên của phòng tập thể hình chính là vì muốn có được dáng người như hần, vậy mà mỡ bụng vẫn còn chưa tiêu hết.” “Hần thoát quần áo, dáng người cũng có gì đáng xem đâu.” Hần không cần thận nói ra, hơn nữa còn kèm theo chút cảm phẫn, Abbey kỳ quái liếc hần một cái, “Ừa cậu từng nhìn thấy rồi à, bằng không làm sao mà biết?” Vu Nhân Trí nhéo lỗ tai Abbey, tức đến thiếu chút nữa phát cuồng, hần quả thực đêm qua nhờ vào cái thứ trướng lên của y mà suýt nữa không còn nhận ra hình người.” Tôi nhìn thân thể đàn ông làm gì? Ghê tởm muốn chết, cậu còn dám nói hươu nói vượn, tôi sẽ giết cậu.” Abbey đau đến xém chút nữa là kêu thảm thiết, hần cho tới bây giờ chưa từng thấy Vu Nhân Trí phát cuồng lên như vậy, hần vội vàng giữ lấy bàn tay đang kéo lỗ tai của hần xuống dưới.” Cậu làm gì mà giận như vậy chứ, tôi chỉ thuận miệng nói chơi thôi mà.” Abbey không lớn tiếng kêu thảm thiết, nhưng cũng đã phát ra âm thanh, tuy bây giờ còn là giờ nghỉ trưa nhưng toàn văn phòng vì hai người kia đến mà cực kỳ

yên tĩnh, thanh âm của Abbey đương nhiên lôi kéo sự chú ý của mọi người. Ánh mắt của Phong Chú Ngôn hướng về phía hai người đang ồn ào kia, Abbey rét run lên, ánh mắt vừa lướt qua kia so với ánh mắt của kẻ sát nhân trên phim ảnh còn đáng sợ gấp mấy lần.” Ánh mắt hắn trông đáng sợ ác, siêu lãnh khốc, giống như sắp giết người vậy.” Vu Nhân Trí vội vàng ngồi xuống, cầm lấy một quyển sách lớn che mặt mình lại, yên lặng cầu khẩn tên đàn ông kia trải qua một đêm kia xong, đã quên hắn, mà chuyện cùng một người đàn ông phát sinh loại quan hệ tùy tiện này càng không có khả năng nhớ rõ tới hôm qua là ai cùng y mới đúng.” A Trí, hắn có sa thải tôi hay không? Tôi nhớ thành tích của tôi không được lắm, hắn sẽ không vì chuyện này mà sa thải tôi a-” Abbey bỗng nhiên phát run lên, Vu Nhân Trí đồng tình vỗ vỗ vai hắn, Abbey cũng không phải là không có cố gắng, chính là khả năng tiếp thu hơi chậm một chút, nhưng mà hắn mấy tháng nay may mắn thành tích có chút khởi sắc, nên sẽ không bị khai trừ mới đúng, hơn nữa gia cảnh của Abbey cũng không tốt lắm, nếu hắn thất nghiệp, trong lòng nhất định chịu không nổi.” Sẽ không đâu, thành tích của cậu không phải cả tháng nay đều vượt qua chỉ tiêu sao, tháng sau cũng có hy vọng.” Đây là sự thật, Abbey gần đây làm rất tốt, bắt đầu có chút thành tích rồi. Abbey thoáng có điểm tin tưởng, đợi đến khi Phong Chú Ngôn tiến vào phòng làm việc của trưởng phòng, Vu Nhân Trí mới ngẩng đầu lên, hắn bỗng nhiên nghĩ đến một chuyện rất quan trọng.” Hắn là tân tổng tài, nghe nói hắn rất có tiền đúng không?” Tâm tình của Abbey đã tốt lên, lập tức gạt đầu.” Đương nhiên, là siêu siêu siêu nhiều tiền, gia đình của hắn hình như vốn là thế gia, trước kia hình như có nguyên nhân gì đó, hắn không có tên trong gia tộc, sau khi nhập tịch liền được đưa đến nước Mỹ học, hắn được học đều là danh giáo đó.....” Về sau Abbey nói cái gì, Vu Nhân Trí đều không thể nghe thấy, bởi vì hắn đang ôm đầu kêu thảm thiết:” Chi phiếu, chi phiếu của tôi!” Abbey bị hắn dọa giật bản mình, ngỡ ngàng không hiểu gì hỏi lại:” Cái gì mà chi phiếu? A Trí!” “ Chi phiếu của tôi!” Hắn tới hôm qua bị tên đàn ông đó “thượng” xong, Phong Chú Ngôn có cho hắn một tờ chi phiếu, hắn tưởng là chi phiếu giả, cho nên xé tan nát, nhưng lấy khả năng tài chính của Phong Chú Ngôn xem ra, chi phiếu kia nói không chừng là thật. Không, nhất định trăm phần trăm là thật rồi, sáu mươi mấy vạn của hắn...Hắn bị đàn ông áp nguyên một buổi tối, mộng đau muốn chết, còn bị cho rằng bị trì, kết quả người ta cho hắn tiền, hắn lại đem sáu mươi mấy vạn xé nát, còn ném vào đồng rác. Đừng tưởng rằng hắn yêu tiền, không có tự tôn, dù sao hắn bị đàn ông thượng, thất thân cũng đã thất thân, sự thật đặt ở trước mắt, cũng phải thu hồi lại được chút gì đó chứ.(mềnh thik suy nghĩ nài)Hắn cũng không phải là cái loại chính nhân quân tử giả thanh cao, nói cái gì không cần tiền, chỉ cần công đạo, công đạo có thể đổi thành cơm ăn sao chứ? Có thể mua được danh bài sao chứ? Có thể đến nhà hàng cao cấp ăn một bữa thịnh soạn sao? Dùng đầu ngón chân út của người mà nghĩ cũng biết là không thể, đúng không! Huống hồ có tiền so với không có tiền, hơn nữa tiền kia là dùng chính thân thể mình đổi lấy, tuy hắn không yêu bản thân đến như vậy, nhưng dù gì cũng đã chịu thiệt rồi thì phải lấy được chút tiền chứ.” A Trí, cậu có khỏe không?” “ Không được, một chút cũng không được.” Hắn tức giận không thôi ngẩng đầu lên, Abbey chỉ vào cửa kính,” Trưởng phòng bảo chúng ta đi vào.” Đi vào chỉ là nói chuyện theo lệ thường, Phong Chú Ngôn từ đầu tới đuôi đều không nói gì chỉ ngồi ở một bên nghe trưởng phòng giới thiệu các thành viên trong phòng, còn kể một chút thành tích đã đạt được. Phong Chú Ngôn vẻ mặt lãnh đạm nghe xong, y nói:” Tôi muốn tinh giản nhân sự, tôi sẽ đưa danh sách cho thư ký, thư ký sẽ thông báo cho ông.” Y nói xong, liền đứng dậy cùng thư ký rời đi, để lại một đám người còn đang bàng hoàng vì câu nói tinh giản nhân sự, Abbey thậm chí còn thực vô dụng khóc thét lên.” Nhất định là tôi bị khai trừ, hiện tại cảnh khí rất kém cỏi, nếu muốn tìm chỗ làm mới không biết phải tìm bao lâu.” Vu Nhân Trí an ủi hắn vài câu,” Chưa chắc là cậu đâu, thành tích của cậu so với những người khác cũng đâu kém cỏi mấy, cậu đừng tự dọa mình.” “ A Trí, cậu thì tốt rồi, người bị khai trừ nhất định không phải là cậu.” Vu Nhân Trí cũng tin tưởng nếu lấy thành tích của mình mà nói, kẻ bị khai trừ nhất định không phải là mình, nhưng mà vừa rồi Phong Chú Ngôn căn bản không hề liếc mắt tới hắn một cái, thật giống như bọn họ một điểm cũng không quen, chuyện bọn họ tới hôm qua còn “chiến” trên giường cũng quên sạch. Nhớ lại chuyện đêm qua, hắn lại lập tức đem ý nghĩ đó vứt bỏ, hắn không cần nhớ lại chuyện tối hôm qua, hắn không muốn làm thụ, đau đến chết, hơn nữa là bởi vì hắn uống rượu, mới có thể bị người khác chiếm tiện nghi, nếu không uống rượu, hắn làm sao có thể trở thành xú thụ bị đàn ông áp chứ! Dù thích như thế nào, cũng không muốn! Hắn an ủi Abbey mấy câu, trở lại chỗ ngồi, gọi điện thoại cho vài khách hàng hẹn gặp mặt, nhưng là trong lòng hắn có chút gì đó buồn buồn. Buổi tối hắn ăn cơm xong liền về nhà nghỉ ngơi, nằm vật lên giường, hắn dùng sức vừa đánh vào cái gối vừa giơ ngón giữa ra (cử chỉ thô tục á), mỗi lần tâm tình buồn bực hắn đều phát tiết như vậy. Hắn không phải hạng chính nhân quân tử lấy đức báo oán gì đó mà chỉ là một người bình thường thôi, hơn nữa trong lòng hắn đang rất tức giận, mắng lại càng khó nghe.” Có tiền a(chữ này là chữ giẻ, tra từ điển hèm ra), chúc người sớm ngày tìm được mai độc, AIDS, còn có bệnh nan y nữa!” Hắn nguyện rửa sạch phần khó

nghe, bởi vì hắn vĩnh viễn cũng không quên, rõ ràng bọn họ cùng nhau lên giường, Phong Chú Ngôn ăn đậu hủ hán cả đêm, vậy mà sang ngày hôm sau gặp lại lại xem hắn như người tàng hình, giống như chưa từng gặp qua hắn, thật là khinh thường hắn mà. Rõ ràng là tên mãnh nam đáng chết ấy cởi sạch quần áo của hắn, cũng là y mặc kệ ba bảy hai một, liền lại tức dùng đại “vũ khí” dọa người “đắm” hắn, còn đem hắn làm đến dục tiên dục tử, làm toàn thân hắn như nhũn ra, đã bị tên đàn ông ấy ăn sạch đậu hủ. Hắn là không biết phản kháng lại như thế nào? Hắn cùng đàn ông lần này là lần đầu tiên a, chỉ cần nhìn phản ứng của hắn cũng phải biết là lần đầu tiên của hắn chứ? Lần đầu tiên đó, lần đầu tiên là rất vĩ đại cùng trân quý đó, tên hỗn đản này nhất định không biết. Hiện tại y dám quên chuyện hai người đã từng gặp mặt, một đêm tình cũng quên luôn! Hắn lại dùng lực đánh vào cái gối.” Hỗn đản, hỗn đản, hỗn đản.....” Vu Nhân Trí mắng ít nhất một trăm tiếng mới tạm nguôi ngoai cơn giận, hắn nằm xuống, thân thể còn chưa thực thoải mái, nhưng là bởi vì quá mức mệt mỏi nên lập tức ngủ say. Đến ngày hôm sau, hắn thấy thân thể đã tốt hơn nhiều, thế nhưng không thể tin được vừa đến công ty, lại xảy ra chuyện mà hắn không hề nghĩ đến.

3. Chương 3

CHƯƠNG 3 “Tôi bị khai trừ?” Vu Nhân Trí há mồm cứng lưỡi, trưởng phòng thực không lưu tình nói: “Mời cậu lập tức dọn sạch chỗ ngồi, đem bàn của cậu tặng cho người cần dùng, ngày mai cậu cũng không cần đến đây nữa.” Hắn từ khiếp sợ bình tĩnh, ác thanh ác khí rống to: “Vì cái gì? Thành tích của tôi là tốt nhất mà!” Trưởng phòng phẩy tay, bỏ qua không phải trách nhiệm của mình. “Tân tổng tài không thích cậu, toàn bộ mọi người trong phòng không khai trừ ai cả, chỉ khai trừ cậu mà thôi, tôi có thay cậu nói tốt vài câu, chẳng qua bản ghi chép đi làm của bản thân cậu cũng quá kém.” Hắn tin tưởng rằng “nói ngọt” của trưởng phòng nhất định là bỏ đá xuống giếng mà thôi, hắn đã sớm nhìn thấu tính cách của lão ta, chỉ biết phùng phèng ba kết, căn bản là không có chút trách nhiệm. “Tôi không có đi trễ, mỗi ngày đều là tôi đến sớm nhất tiếp khách, khách hàng đều có thể làm chứng cho tôi.” “Ngày hôm qua cậu đến trễ.” Vu Nhân Trí tức đến cắn răng nghiến lợi, ngày hôm qua làm sao mà hắn lại đi trễ, mà kẻ hại hắn đi trễ, cũng chính là người khai trừ hắn, hắn nghiến răng lại nói: “Đúng vậy, nhưng mà chỉ có ngày hôm qua.” Trưởng phòng không thèm để ý, lão còn giả mù sa mưa nói: “Tôi đã xem qua phí thôi việc rồi, kỳ thật cũng rất ưu ái cho cậu, ít nhất cũng có thể giúp cho cậu tìm công việc mới tốt hơn.” Hắn thật muốn học theo mấy kẻ bạo lực, đâm vào nụ cười giả tạo trên mặt trưởng phòng, nhưng mà hắn không mất lý trí đến mức đó, kẻ tiểu nhân này không đáng để hắn vào tù. Hắn giận đến phát run trở về chỗ ngồi, mọi người trong phòng không ai dám nói chuyện, hắn cầm lấy cái hộp lớn, đem đồ dùng của mình vứt vào bên trong, Abbey cẩn thận đi tới, “A Trí.....” Hắn tiếp tục sắp xếp lại đồ dùng trong hộp, nam tử hán đại trượng phu, chỉ là thất nghiệp mà thôi, hắn chỉ cần đi tìm công việc khác, nhưng khuất nhục này làm hắn tức giận đến nội tạng trong bụng như muốn bốc cháy: “A Trí, tôi với cậu cùng nhau rời khỏi đây cũng tốt, thành tích của cậu tốt nhất, lại đuổi cậu, nhất định trong chuyện này có gì đó.....” Abbey rất có đạo nghĩa bạn bè, Vu Nhân Trí hít một hơi hồi phục một chút bình tĩnh, ít nhất còn có Abbey quan tâm, làm trong lòng hắn có chút ấm áp. “Đồ ngốc, Abbey, tôi chỉ cần đi tìm công việc mới là được, trong này tiền lương cũng được, cậu tiếp tục ở trong này làm đi, tôi không có việc gì đâu.” “Nhưng mà.....” Abbey còn muốn nói tiếp, Vu Nhân Trí liền quay đầu lại nhìn hắn, “Tôi muốn đi tìm việc mới so với trong này càng thoải mái, tiền kiếm càng nhiều hơn.” Abbey cười lên, Vu Nhân Trí cũng cười rộ theo, chẳng qua sau khi hắn về nhà, không chỉ đâm gối còn cầm lấy gối ném được vài cái. Khá lắm tiểu nhân âm hiểm, xem ra Phong Chú Ngôn ngày hôm qua đã nhận ra hắn, nhưng mà y bất động thanh sắc, có thể là vì sợ ảnh hưởng thanh danh của mình, sợ người khác biết y thích đàn ông, nhưng lại là loại hỗn đản loạn lừa đàn ông say rượu lên giường, cho nên tiên thủ hạ vi cường, lập tức đem hắn khai trừ khỏi tầm mắt. “Hỗn đản, người dùng để bị ta gặp lại, ta tìm huynh đệ đánh gãy chân của người.” Vu Nhân Trí tức giận lại cầm lấy gối đầu ném thêm vài cái, lập tức lên mạng, vào trong mấy trang web tìm việc làm, chỉ hy vọng nhanh chóng tìm được công việc mới. Hắn mới gửi thư được năm phút mà thôi, lập tức có điện thoại gọi hắn đi phỏng vấn, làm hắn rất ngạc nhiên sao lại có chuyện thần kỳ ác, nhanh như vậy liền có người tìm hắn đi phỏng vấn? Ngày hôm sau khi hắn đến nơi phỏng vấn thì thấy người tham gia phỏng vấn chỉ có một mình hắn, hay là tại chỉ có một mình hắn xin phỏng vấn. Người phỏng vấn mặc âu phục mang một nụ cười mỉa mỉ trên mặt, “Chúng tôi đang tìm một

người đặc lực có khả năng ứng biến tốt làm trợ lý cho tổng tài, phải chọn lọc kỹ càng.....”Vu Nhân Trí sững sốt một chút, trong bụng tìm việc mà hắn nhìn thấy rõ ràng yêu cầu chính là phương diện nghiệp vụ của hắn, như thế nào lại biến thành trợ lý đặc biệt của tổng tài? Đối phương còn hỏi hắn:” Khả năng ngôn ngữ của cậu như thế nào? Có từng đi du học không? Tổng tài phải thường xuyên ra nước ngoài, cậu cũng phải cùng đi bàn công việc, nếu biết được càng nhiều ngôn ngữ càng tốt.”Mẹ ơi, hắn từ trung học lên đại học, tiếng Anh chỉ có hai mươi điểm, ở đại học càng tệ hơn, hiện tại tiếng Anh trừ “how are you” ra tất cả đều quên sạch.Tiếng Anh đã tệ như vậy, càng huống chi là ngôn ngữ khác.“ Tôi... ứng tuyển vào vị trí nghiệp vụ, ngôn ngữ cũng tạm được, có thể hiểu một chút lời của khách hàng.”Người kia sững sốt một chút, trông giống như muốn nói khách khí vài lời rồi đánh rớt hắn, nhưng đột nhiên có điện thoại gọi đến, sau khi nghe điện thoại xong, ông ta sắc mặt cổ quái nhìn hắn, hắn cũng không biết cái nhìn đó có ý tứ gì. Cuối cùng ông ta nói:” Ngày mai cậu bắt đầu đi làm có được không?”“ Ngày mai đi làm?”Nhanh như vậy, bọn họ rút cuộc thiếu bao nhiêu người a.“ Ừ, ngày mai đi làm.”“ Không thành vấn đề.”Ha ha ha, cái tên hỗn đản kia vừa đem hắn khai trừ, ngay ngày hôm sau hắn đã tìm được công việc mới, hắn thật muốn đứng trước mặt tên hỗn đản ấy giơ ngón giữa ra, cho y biết, hắn không phải là đồ yếu đuối dễ bị bắt nạt.Vu Nhân Trí vô cùng hoan hỷ, đem gương mặt búp bê trời sinh đáng yêu của mình chải chuốt lại đồng thời ăn mặc thành thực một chút, rồi mới rời khỏi nhà đi đến công ty mới, hắn tiến vào văn phòng, trong văn phòng người rất ít, hắn đoán bọn họ có lẽ là một công ty mới thành lập, nhân sự còn chưa nhiều, hắn được tiểu thư ở quầy lễ tân nghênh tiếp vào một văn phòng không có người.“Tổng tài đang bận bàn công việc, mời anh chờ một chút, anh ấy có chuyện muốn nói với anh.”Nói xong cô gái liền đi ra ngoài.Văn phòng rất trang nhã, có một bộ sofa lớn, còn có một bàn làm việc khá lớn, hơn nữa đối diện còn có phong cảnh rất đẹp, hắn không phải là đồ ngốc, hắn biết ở trong thành phố này đất quý như vàng, mà văn phòng này có thể hướng ra được cảnh quan như vậy cũng đủ thấy tiền thuê có thể phi thường cao.“ Thực sự rất đắt! “Hắn vô tình nói ra lời, không có tiền không thể thuê nổi trong này đâu.Hắn nhìn ra ngoài, phóng mắt nhìn những tòa nhà cao thấp xung quanh, cửa nhẹ nhàng mở ra, hắn cảm thấy bất diệc nhạc hồ (vô cùng, hết sức), hắn đang đoán mình chủ nhân chỗ mình đang đứng có thể là ai thì, thanh âm trầm thấp vang lên:” Cậu thích đứng trong này ngắm phong cảnh sao?” Vu Nhân Trí nhanh chóng quay đầu lại, người vừa nói nhất định là ông chủ mới của hắn, hắn đang muốn nở một nụ cười lấy lòng, tạo ấn tượng tốt với ông chủ thì, vừa nhìn thấy người mới đến, hắn lập tức giơ tay ra, ngón tay chỉ thẳng vào mũi ông chủ mới, nói không nên lời.“ Anh.....”Phong Chú Ngôn liền nắm lấy ngón tay của hắn, lúc ở trên giường hắn vẫn chưa thấy y cao đến đâu, hiện tại khi hai người đứng cạnh nhau, hắn rốt cục phát hiện tên này cao hơn hắn ít nhất cũng phải mười phân, càng khiến cho dáng vẻ của y tràn ngập tính uy hiếp.Phong Chú Ngôn cầm ngón tay hắn kéo lại, mặt khác tay kia chậm rãi hạ bức màn xuống, trong phòng nhanh chóng tối sầm lại, tại sao y lại buông màn xuống? Cảm giác hình như là bước đầu của thâm tình văn phòng vậy.Hắn nuốt nước bọt, bởi vì tên đàn ông này hiện tại đang dùng biểu tình lúc trước cùng hắn lên giường để mà nhìn hắn, làm hắn toàn thân bừng lên lửa nóng, hắn vĩnh viễn nhớ rõ biểu tình này của y.Dù sao đó cũng là lần đầu tiên hắn bị đàn ông thượng a.A, không phải, không phải toàn thân lửa nóng, là toàn thân phát lạnh, toàn thân siêu á, còn có..... Còn có..... Chân hắn thì tê liệt, còn hô hấp thì không thể khống chế trở nên dồn dập, oa, hắn như thế nào lại giống như lần đó ở khách sạn, bị nhìn như vậy, liền biến thành nhâm nhâm ngu ngốc dư thừa dư thừa.“ Anh..... anh muốn làm gì?”Hắn thốt lên một câu hỏi cực kỳ ngu ngốc không chịu được, ở trong tình huống như thế này, cũng biết đối phương muốn làm gì, hỏi câu vô nghĩa như vậy để làm chi chứ, nhưng mà hắn đang rất hoảng loạn, không nói chút gì không được.Phong Chú Ngôn đẩy hắn ngã lên sofa, giống như không phí chút lực để thổi bụi vậy, sau đó đè lên người hắn, y cùng một đầu trắng ngư giống nhau, cơ thể siêu rắn chắc, rồi lập tức áp trụ đôi môi, tận tình liếm đầu lưỡi với răng hắn, tựa như tại trở về hương vị lúc trước ở chỗ cũ.Hắn đã sớm nói qua Phong Chú Ngôn hôn rất giỏi, hại hắn toàn thân run rẩy, mà nguyên nhân run rẩy không phải bởi vì sợ hãi mà là quá hưng phấn chịu không nổi, khiến hắn nhớ tới kích thích cùng khoái hoạt đêm hôm đó.Không được, hắn không thể để như vậy được, Vu Nhân Trí vội vã uy hiếp, nhưng lực đạo uy hiếp có điểm không đủ hung mãnh.” Tôi sẽ kêu lên đấy.....”(nguyên gốc từ này là “khiếu”)" Trong này cách âm, cậu có thể kêu thoải mái.”“Kêu” của hắn cùng “kêu” mà Phong Chú Ngôn nghĩ đến, chênh lệch nghĩa quả thực là thiên nam địa bắc, Vu Nhân Trí trừng mắt, bởi vì y bắt đầu cởi nút áo của hắn hôn liền tiếp lên cổ, hắn sáng sớm mới vừa tắm rửa sạch sẽ, y lại hôn lên khắp người hắn.Không được, hắn không phải tới nơi này để làm việc với “cái kia” a, hắn vội dùng sức đẩy y ra, Phong Chú Ngôn liền dùng một tay cách lớp quần áo lên thứ nam tính của hắn.Đáng chết, mình vừa bị hôn thì thứ đó đã lập tức đứng lên, hắn trong lòng mắng “tiểu đệ đệ” tan nát, thứ vô dụng này, bị đàn ông hôn với sở mắc gì lại đi hưng phấn chứ, người là biến thái a?Nhưng “tiểu đệ đệ” hoàn toàn không để ý tới hắn, càng lúc càng

đứng thẳng, giống như muốn nói với hắn:” Hưng phấn không được hả? Ta hôm nay muốn làm biến thái đây, dù sao cũng đã có kinh nghiệm rồi.”Đáng giận, thân thể vô dụng này, hắn vận vẹo giãy dụa, đầu lắc lắc, trán bắt đầu toát ra mồ hôi, nhưng mà trên người Phong Chú Ngôn đến hương vị nam tính cùng mùi nước hoa thơm quá đi, làm hắn ngửi đến váng vất, hơn nữa y cởi bỏ nút áo sơ mi của hắn rồi vuốt ve nhẹ nhàng hai điểm đáng yêu trước ngực.Hắn không biết ngực của mình mẫn cảm như vậy, bị quấy nhiễu một chút, thân thể hắn liền hưng phấn lên, khi hai phiến môi Phong Chú Ngôn khép lại mút lấy chúng, hắn cắn môi dưới, mông hắn bắt đầu vận vẹo, chính là hắn cố nén.Không được, không được, phải có nhân cách chứ, ít nhất mông không cần giống như cơ khát vận phần vận vẹo, trông thật *** đáng.Quần hắn bị cởi, nhưng chỉ có một chân lộ ra, Phong Chú Ngôn một bên hôn liếm hai điểm trước ngực, mặt khác một tay còn lại trượt xuống phủ lộng thứ giờ phút này tối vô dụng của hắn, cũng là nơi đang cực kỳ khó chịu.“ Ờ..... ờ..... ờ.....”Hắn phát ra thanh âm rên rỉ nhỏ nhỏ, khi mà tiểu đệ đệ của người bị người ta nhẹ nhàng xoa nắn, dần ông trừ phi là chết hoặc là vô năng, bằng không tuyệt đối sẽ có phản ứng.Thực bất hạnh, hai điều đó hắn đều không phải, cho nên bắt đầu có phản ứng, hơn nữa phản ứng còn vô cùng kịch liệt, hắn thừa nhận, dù sao đã đến nước này, tổng không thể nào *** chạy ra kêu la” cường *** “được, hơn nữa thực ra hắn cũng siêu thoải mái, hắn không định tự dối mình.Dù sao cũng đã từng bị thương một lần, bị thương lần thứ hai cũng chẳng mất thêm miếng thịt nào, hắn không cần thề chết bảo hộ đồng trinh, mà hắn đã sớm không còn đồng trinh, cho dù muốn giăng nhân cách, được rồi, bản thân hắn cũng không tốt lắm, đang thoải mái như thế này, hắn sẽ không quá mức so đo với chính mình.Mông hắn vừa co thắt lại ma xát với sô pha, nơi hai ngày trước bị tra tấn bắt đầu co rút lại, hai chân hắn bị tách ra, nơi đáng xấu hổ đang ướt đầm kia bị Phong Chú Ngôn thấy nhất thanh nhị sở.Bởi vì quá mức xấu hổ, hắn bắt đầu tức giận, vì cái gì mà mình lại bị một gã đàn ông nhìn thấy hết, cũng bởi vì tức giận, cho nên hắn nhìn thấy quần áo của Phong Chú Ngôn bỗng nhiên thập phần chói mắt, y cùng lần đầu tiên biểu hiện giống nhau, hoàn toàn một bộ hô hấp vững vàng, giống như bị lãnh cảm vậy.Hắn mới không tin Phong Chú Ngôn có bao nhiêu lãnh cảm, người lãnh cảm như thế nào có thể có biện pháp một đêm đến được vài lần, ít lừa hắn đi!Vu Nhân Trí dùng tay phải kéo dây lưng của y, tay trái mở khóa thắt lưng, Phong Chú Ngôn hiển nhiên bị giật mình, hắn cũng mặc kệ y rốt cuộc có giật mình bao nhiêu, hắn tiếp tục động tác, đem dây lưng rút ra vút trên mặt đất, sau đó hai tay luồn vào trong quần lót y, hài lòng phát hiện ra, không phải chỉ có chính mình rất muốn làm mà thôi, Phong Chú Ngôn cũng giống vậy.Hắn học động tác của y, hai tay ma xát thứ cực lớn trong tay mình, thật không dám tin tưởng rằng cái thứ to khủng khiếp này lại có thể tiến vào trong thân thể hắn, còn làm hắn gần như hôn mê mà cũng hưởng thụ khoái hoạt lạ thường mà từ trước tới giờ chưa từng hưởng thụ qua.“ Đủ rồi, buông tay.”Giọng nói của y thực bình tĩnh, hơn nữa là loại giọng điệu chỉ dùng để ra lệnh, Vu Nhân Trí không thích trừng lại y, đã hại ta thất nghiệp, còn dám ra lệnh cho ta, ai thèm nghe người a.Hắn càng lộng nhanh hơn nữa, vừa lòng phát hiện, trán của Phong Chú Ngôn rốt cục bắt đầu đổ mồ hôi, y vội giữ chặt tay hắn, không cho hắn tiếp tục nhu lộng nữa.“ Tôi muốn lộng!”Vu Nhân Trí cố ý dùng hai chân hoàn trụ phần thân của y, dùng chân cọ cọ nhẹ nhàng phía sau phần thân, Phong Chú Ngôn cũng không khách khí dùng ngón tay vuốt ve mặt xử của hắn (hình như là tiểu đệ đệ đúng hém ta), mặt xử của hắn cảm nhận thấy độ ấm của ngón tay, sắp đến khoái cảm mà run rẩy, người khởi xương còn thông thả di động ngón tay, hắn cắn môi lại, càng lúc càng chịu không nổi khoái hoạt trào dâng.Không xong, Vu Nhân Trí bắt đầu hoài nghi có phải mình trời sinh có thiên tính gay sao chứ? Bằng không như thế nào lại không có chút xấu hổ cùng tự tôn nằm ở dưới thân thể đàn ông, lại còn cố tình nghĩ chỉ cần thấy khoái hoạt là được?Mới có lần thứ hai liền nhanh chóng cảm thấy thích thú như vậy, hắn có phải là có tính hướng này không? Hắn bắt đầu nghi ngờ tự hỏi vấn đề này.Nhưng mà hắn không muốn trở thành loại người này, hắn muốn làm một người đàn ông bình thường, ít nhất là không phải trở thành loại bị đàn ông đè siêu mất mặt này, chỉ cần là đàn ông, nên cự tuyệt!Đúng vậy, chỉ cần là đàn ông, nên cự tuyệt!Lý trí của hắn bắt đầu đấu tranh cùng bản năng ham muốn khoái hoạt, nhưng mà sự khiêu khích của gã đàn ông này lại quá tốt, hơn nữa toàn thân hắn hiện tại đều đã thoát quang, chỉ còn ống quần vướng lại ở trên chân, bộ dáng kiểu này, còn nói lý trí cái nỗi gì?Càng hưởng chỉ mông hắn lại đang vận vẹo, cần bản là về mặt đây đầm đàng này, cho dù muốn bày ra vẻ trinh tiết, cũng bị về mặt này bán đứng a.Tính, dù sao hắn vốn là bản năng động vật a, hắn luôn luôn là nhìn thấy phụ nữ hợp nhãn liền thượng, hiện tại gặp được đàn ông hợp nhãn, có phải là cũng muốn “thượng”?Oa, không đúng, loại tình huống này không phải thượng, là hắn “bị thượng”.Lại không đúng, hiện tại loại tình huống này, hắn rốt cuộc đang suy nghĩ cái gì a, hình như từ lúc hắn gặp được tên này thì bắt đầu nói với mình những điều kỳ quái, không phải tên này đối hắn hạ phù chú chứ?Vu Nhân Trí còn đang miên man suy nghĩ, một ngón tay đã tiến vào bộ vị nào đó, bắt đầu xuyên vào, yết hầu hắn phát ra vài tiếng cô cô, tiểu đệ đệ dưới thân đã hưng phấn giờ thẳng lên trời, mặt mặt hơn

nữa không ngừng run rẩy, thậm chí còn bắt đầu từ từ chảy ra mật dịch trong suốt, quả thực chính là minh chứng cho hần đang ở vào trạng thái “bị thượng”, nhưng mà khoái hoạt hưng phấn gần không được. May mắn kẻ hưng phấn không chỉ có hần mà thôi, nơi ngón tay hần vây quanh cũng đồng dạng ngạnh lên, hần di chuyển một chút, mồ hôi của Phong Chú Ngôn chảy xuống trán, hần bỗng nhiên nghĩ thấy giống như phát hiện tân đại lục, hần lại chuyển một chút, thứ kia của Phong Chú Ngôn ở trong lòng bàn tay hần càng to lớn hơn, hơn nữa bắt đầu rung động lên. Nguyên lai khiêu khích mãnh nam dễ dàng như vậy, hần đang định cười phá lên thì ánh mắt Phong Chú Ngôn bỗng nhiên đỏ lên, đè nghiêng hần xuống sô pha, nâng chân hần lên đặt ở trên vai, mặc kệ ba bảy hai mươi mốt, y liền chạy ào vào trong cơ thể hần. “A..... a a..... a.....” Hần mắt nhắm kêu thét lên, làm gì lại có người nào giống như y nói cũng không nói một tiếng, liền trực tiếp chạy ào vào như vậy, hần mới là lần thứ hai nga, cùng lần đầu tiên cũng chẳng khác nhau bao nhiêu, kiểu tấn công này quá mạnh mẽ đến tê liệt a, ngay từ đầu thân thể hần cơ hồ không thể thừa nhận lực đạo va chạm làm hần phải gào thét kêu đau. Nhưng không đầy ba mươi giây, lực đạo va chạm mạnh mẽ dần dần giảm bớt, toan ma bắt đầu nhắm phía cái gáy, hần ân hô hai tiếng biến thành tiếng rên rỉ thích thú, chân cũng bắt đầu vô dụng hết sức giơ lên cao tách ra, làm cho y có thể công tiến vào tận sâu trong cơ thể hần. Cũng bởi vì quá mức thoải mái, hần ôm chặt thân thể ở trên người mình, thần trí mơ hồ cảm nhận hơi thở trên người hần cùng mùi nước hoa hòa quyện với thể vị cùng hần vị (mùi mồ hôi), thật thoải mái, thật phóng túng. Hôm sau, Vu Nhân Trí ngồi ở ghế trên cơ hồ không dám lộn xộn, đau quá a, thỉ thỉ đau như muốn nổ tung vậy, sáng ngày hôm qua lúc làm, nhất định không biết là đau, chỉ cảm thấy dục tiên dục tử, thậm chí còn muốn nói nếu tên kia không có làm thêm vài lần, mình nhất định sẽ chết vì bất mãn. Nào biết thân thể căn bản là không chịu nổi hậu quả chứ, hần nhìn chồng sổ sách cao như núi trước mắt, đây là do nữ thư ký mà Abbey từng nói qua rất đẹp để trên bàn hần, trước khi bỏ đi, cô nàng còn lạnh lùng liếc hần một cái, tràn ngập địch ý nói: “Đây là một ít sổ sách cơ bản của công ty, anh là trợ lý đặc biệt của tổng tài, mấy cái này phải biết hết, hôm nay sau khi xem xong mới được về.” Hần mới lật lật mấy cuốn xem thử đã thấy văng đầu hoa mắt, càng thăm chính là, bên trong còn có không ít cuốn toàn bộ đều dùng tiếng Anh, hần xem được hai cuốn, phát giác ra tiếng Anh không biết hần, hần càng không quen tiếng Anh. “Tôi xin vào làm nhân viên nghiệp vụ, không phải trợ lý đặc biệt.” Hần thì thào đầy ai oán, theo một ít thông tin mà hần nắm được, hần đại khái có thể suy đoán được đại bộ phận sự thật, công ty lúc trước hần làm, chính là một công ty nhỏ của Phong Chú Ngôn đầu tư, mà vị trí hiện tại của hần, là chức vị cực kỳ quan trọng bên người đại tổng tài, cho nên nữ thư ký kia mới nhìn hần không vừa mắt. Hừ hừ, cô nàng thư ký kia nhất định là muốn gả cho Phong Chú Ngôn, bằng không sao lại dùng loại ánh mắt đầy địch ý như vậy mà nhìn hần, nhìn cô nàng tức đến chết như vậy, chắc chắn siêu thích Phong Chú Ngôn, nhưng mà Phong Chú Ngôn đã bị hần thượng qua, oa ha ha, chỉ cần điểm này thôi là hần đã thắng cô ả nhiều lắm. Hần thoáng cái sự thật một chút, mặc kệ là bị thượng, hay là thượng người ta, tóm lại, bọn họ chính là đã phát sinh quan hệ, cho nên ai nằm dưới, việc nhỏ như vậy có thể không cần để ý, quan hệ thì chỉ cần hai người cao hứng là được, không phải sao? Tuy nhiên loại chuyện tình một đêm này đã xảy ra hai lần, đã biến thành tình hai đêm, nhưng là hần thực cảm thấy thích thú, bởi vì cùng Phong Chú Ngôn lên giường thực chính là siêu cấp thoải mái, thoải mái đến mức làm hần có thể quên sạch toàn bộ kinh nghiệm trước kia, mà loại tình một đêm này, chẳng qua là phát tiết một chút, chỉ cần thích thì tốt rồi. Hần cũng không quá để ý việc Phong Chú Ngôn sau mỗi lần lên giường với hần đều trưng ra thái độ lãnh đạm, tuy nhiên buổi tối ngày hôm qua khi về nhà, hần lại so ngón giữa với cái gối đầu, còn đem Phong Chú Ngôn mắng thật sự khó nghe, ai kêu y luôn sau khi hai người kích tình qua đi, liền một bộ dáng giống như hoàn toàn không biết. Không, so với không biết càng thăm, hần bỏ qua việc y giả dạng không quen biết, lúc mà Phong Chú Ngôn không bị tình trùng ứ đầy trong não, dáng vẻ của y luôn đáng sợ như vậy sao? Đáng sợ đến mức hần không nhận ra được y. Nhưng mà công việc này tiền lương cực kỳ cao, lương một năm trên hai trăm vạn, trước kia hần liều chết làm việc, tiền một năm kể cả tiền thưởng cũng mới được một trăm vạn, mà đó là lúc kiếm được nhiều nhất! Nào biết hiện tại ngồi ở trên ghế xem mấy quyển sổ này, có thể lấy đến hai trăm vạn. Một đồng tiền bức tử anh hùng hảo hán, tuy nhiên hần không phải anh hùng hảo hán gì, nhưng là ít nhất hần biết không cần cùng tiền đối lấy đạo lý, dù sao sau hai đêm tình, không có khả năng sẽ xuất hiện đêm tình thứ ba. “Tư liệu Thụy Thu đưa cho cậu xem đã xem xong rồi sao?” Thụy Thu là tên của thư ký mất cá chết kia. (QT “tử ngư nhân”) Phong Chú Ngôn ánh mắt không nhìn lên, chỉ lo xem sổ sách trên bàn, nhưng lại xem rất nhanh, một tờ một tờ lật liên tục, lời nói của y hoàn toàn là công sự công bạn, y xem tiếng Anh nhanh như xem tiếng Trung vậy, làm cho người ta muốn hạ thấp y cũng không được, công việc y giải quyết cực kỳ tốt, lại có thể lực siêu nhân nữa. Chẳng qua kia thể lực siêu nhân kia, chỉ cần lên giường cùng y thực chiến vài hồi sẽ hiểu, chẳng cần dùng nhiều lời thuyết minh, thể lực của y tuyệt đối

là thuộc loại “khủng bố đại ma vương” .“ Còn đang xem.”“ Xem mau một chút.”Y rốt cục không đem hấn trở thành người tàng hình nữa, ngẩng đầu lên, nhưng biểu tình kia tựa như tại trường hấn, ngữ khí cũng là ngạo mạn chịu không được.“ Song trọng nhân cách.”Vu Nhân Trí khẽ giọng lầm bầm.Phong Chú Ngôn sắc mặt biến đổi,” Cậu nói cái gì?”“ Không có gì, tôi là nói tiếng Anh của tôi không xuất sắc lắm, hơn nữa tôi chỉ là nhân viên nghiệp vụ bình thường chứ không phải là trợ lý đặc biệt, có thể điều tôi về đúng đơn vị nghiệp vụ không?”“ Công ty chúng ta không thiếu nhân viên nghiệp vụ mà chỉ thiếu một trợ lý đặc biệt.”Phong Chú Ngôn trừng hấn, nhưng lại trừng thật sự khủng bố, Vu Nhân Trí rốt cục hiểu được vì cái gì lúc ấy Abbey run rẩy đến chân nhũn ra, bởi vì loại ánh mắt này của y có thể đem so với kẻ sát nhân trong phim Mỹ a.“ Tiếng Anh tôi xem không hiểu.....”Y đứng lên, tiếp tục dùng ánh mắt khủng bố nhìn hấn, còn thần sắc câu lệ.” Đây là lấy cớ kiểu gì, không hiểu, vậy thì học.”Vu Nhân Trí rất muốn nói, ta đây mặc kệ, nhưng mà dưới ánh mắt khủng bố kia, ai mà dám phản kháng chứ, hấn gật gật đầu, Phong Chú Ngôn không nhìn hấn nữa, ấn điện thoại yêu cầu thư ký an bài thời gian riêng, Vu Nhân Trí còn nghe lén y dùng thanh âm cực kỳ hòa nhã nói với thư ký:” Giúp tôi an bài, tôi muốn gặp Phi Sầu tiểu thư.”(từ tiểu thư này hem phải của ta nga)Thì ra Phi Sầu tiểu thư ở trong lòng y chiếm vị trí rất lớn, xem ra không phải bạn gái thì là người thầm mến.Hấn trở lại chỗ ngồi, trộm giơ ngón giữa ra, tên khốn này, rõ ràng còn có bạn gái, còn dám tìm đàn ông lên giường, cẩn thận bị ý trung nhân biết liền xong đời đó.Ha ha ha, hay lắm, nếu Phong Chú Ngôn lần này lại dám khai trừ hấn, không cho hấn lương một năm hai trăm vạn, hấn liền nói cho Phi Sầu tiểu thư này, nói hai người có quan hệ, cam đoan sẽ dọa chết y, đây là chút thủ đoạn nhỏ bé để hấn bảo trợ công việc thôi.Hấn tiếp tục nhìn mấy cuốn sổ, chỉ cần là tiếng Trung thôi, đã khiến hấn thấy đầu muốn nổ tung rồi, càng huống chi là tiếng Anh. Gặp lại tiếng Anh, hấn tất cả đều gom lại đặt ở một bên, hết giờ làm, Thụy Thu đi đến bên người hấn, dùng khẩu khí khinh thường nhìn đồng tư liệu tiếng Anh nói:” Tiếng Anh của anh rốt cuộc ở trình độ nào, có nhiều đây thôi mà xem không hiểu!”Hấn trong lòng lập tức giơ ngón giữa lên, quyết định buổi tối hôm nay nhất định phải đi báo danh lớp học tiếng Anh cấp tốc mới được, chứ mấy loại khẩu khí châm chích này hấn không thể nhịn được.“ Hôm nay tôi sẽ đi tìm lớp học tiếng Anh!”Thụy Thu cười giễu nói:” Tôi thấy anh chẳng thông minh gì lắm, nội tiếng Trung thôi đã xem lâu như vậy, tiếng Anh anh học được sao?”Này sừ nữ nhân, mặc kệ bề ngoài ả đẹp đến đâu, nội cái cách cô ta nói chuyện thôi, cô ta có thể thi tuyển thể giới nội tâm sừ nữ đệ nhất danh, hấn tưởng tượng cô ả chỉ cần tham gia vào thể giới nội tâm sừ nữ tiểu thư nhất định sẽ đứng đầu.“ Tôi cũng thấy thật sự kỳ quái, tiếng Anh của tôi không được tốt, hơn nữa tôi chỉ là nhân viên nghiệp vụ, như thế nào lại đột nhiên biến thành trợ lý đặc biệt? Xem ra sắp nhất định là nhìn thấy được ưu điểm nào đó của tôi, mà ưu điểm này nhất định là thư ký như cô không có, cho nên mới tìm tới tôi.”Hấn cố ý châm chọc cô ả.Thụy Thu tức giận đến sắc mặt biến thành màu đen, hấn ám chỉ cô ta năng lực không đủ, Vu Nhân Trí hy vọng cô ả tức chết, tốt nhất bộc phát bệnh tim mà chết, đừng tìm đến hấn gây phiền toái.Chẳng qua người khác thì tâm tính thiện lương, ít nhất sau khi cô ta bộc phát bệnh tim chết được hai mươi phút sẽ giúp nàng gọi xe cứu hộ, hừ hừ, còn hấn nếu sau hai mươi phút mà còn chưa chết, hấn cũng sẽ tặng cho cô ả một cước, giúp cô ả lên đường sớm.Cô ta nén giận nói:” Sau một tháng, tổng tài sẽ biết anh căn bản vô dụng, anh chờ bị đuổi cổ đi.”“ Aha.....”Hừ hừ, muốn đuổi cổ hấn không dễ dàng như vậy đâu, hấn sẽ ghi nhớ mọi hành vi của tổng tài vĩ đại của cô ta, nếu y dám đuổi hấn, hấn lập tức hỏi thăm Phi Sầu tiểu thư nghỉ ngơi ở đâu, chạy đến đó khai hết sạch mọi chuyện.Ví dụ như cái kia của Phong Chú Ngôn có bao nhiêu lớn a, nhan sắc như thế nào a, y thích thể vị gì a, như thế nào? Hấn là tiểu nhân đề tiện sao? Ha ha, dù sao hấn vốn chính là tiểu nhân, hấn cho tới bây giờ không hề phủ nhận, xem tổng tài vĩ đại kia đến lúc đó, còn dám đem hấn tổng khởi công ty không?Hấn vui vẻ nhìn cô nàng thư ký tức giận xoay người rời đi, thay đổi sắc mặt một chút, lập tức cơm cũng không ăn chạy đi tìm một lớp học tiếng Anh nổi tiếng đồng tiền xong hôm nay lập tức đi học.Hấn chịu không nổi! Đừng tưởng rằng áp hấn hấn sẽ lùi bước, Vu Nhân Trí hấn không phải dễ bị dọa như vậy đâu, học lại thì sao chứ? Trước kia là nhà hấn không có tiền cho hấn đi học, bằng không thì hấn đã học được ba, bốn ngôn ngữ rồi, hấn quyết định học thật giỏi tiếng Anh, sau đó cho cái ả thư ký dám xem thường hấn sáng mắt ra, tiếng Anh của hấn cũng có thể nói được lưu loát như cô ta.

—A a a, cong xương sống cong xương vai rồi. Nội trong tuần này hoặc tuần sau phải cố hoàn bộ này... Fighting!!!!Ta edit khá hơn chương 1 rồi phải hem, phải hem. Ai dám nói không đi ra đây*giờ súng*

4. Chương 4

CHƯƠNG 4 Cái chương này có nhiều từ tuy bít nghĩa mà hem bít phải làm sao diễn đạt a, mọi người thông cảm nha, nếu ai bít sửa thì com nha, mà thật ra đọc cũng hiểu mà *cười trừ*_____“ A Trí.....”“ Abbey.....” Hai người tương ứng nhiệt liệt ôm chầm lấy nhau, hốc mắt Abbey đã ngập nước, làm Vu Nhân Trí nhìn không được nghĩ thấy hần rất khoa trương.” Làm gì vậy, chúng ta chẳng qua là không làm chung công ty mà thôi, gặp lại tôi vui vẻ hạnh phúc đến mức chảy nước mắt vậy sao?” Abbey hoan hỉ nói:” Tôi vốn còn đang lo lắng không biết cậu tìm công việc mới thế nào, không thể tưởng được cậu nhanh như vậy đã tìm được việc làm, tôi là vì cậu mà cao hứng, bằng không một mình tôi ở lại công ty, chỉ có cậu bị tình giảm nhân sự, tôi đây sẽ cảm thấy chính mình dù công tác tốt cũng không thống khoái.”“ Cậu tưởng tượng nhiều quá đấy, ngồi xuống nhanh lên, gọi đồ ăn đi.” Bọn họ vào một nhà hàng, gọi hai chai bia mà Abbey thích uống nhất, Vu Nhân Trí chọn món ăn xong mới cùng Abbey nói chuyện phiếm, Abbey vẫn không vui về việc hần bị sa thải, vỗ đầu liền nói:” Chúng ta là đồng sự cùng văn phòng, vì cái gì mà cậu phải đi, những kẻ kém cỏi hơn so với cậu còn nhiều mà.” Dù sao thì mọi chuyện cũng đã ổn thỏa, làm Vu Nhân Trí một chút cũng không để ý lúc trước bị sa thải, hần phát tay cười khê, công việc hiện tại của hần so với trước kia kiếm được nhiều lắm, tái ông thất mã, yên tri phi phúc. Trừ việc mông bị trạc vài cái với bị đệ nhất sừ nữ tìm hần gây phiền toái ra, hần hiện tại so với trước kia thật sự quá tốt, đêm nằm ngủ còn phải cười trộm! Chỉ sợ đến ngày lĩnh lương, hần sẽ cười rất cao hứng, tiền lương cao gấp mấy lần so với trước đây, làm sao mà không vui cho được.“ Không có việc gì đâu, Abbey, công việc hiện tại tôi mới tìm được so với trước kia còn thoải mái gấp mấy lần, hơn nữa tiền lương rất cao, bên người lại toàn tuấn nam mỹ nữ, công việc tốt như vậy đi đâu mà tìm a.” Tuấn nam là chỉ Phong Chú Ngôn, cho nên nói mỹ nữ, chính là cô nàng có ngoại hình cực đẹp – Thụy Thu, ngay cả khi hần nghĩ rằng cô nàng này có thể đi thi tuyển sừ nữ đệ nhất danh của thế giới nội tâm, nhưng sự thật mà nói, cô ta vẫn là mỹ nhân. Abbey trừng lớn hai mắt, không thể tưởng tượng được Vu Nhân Trí chẳng những nhanh chóng tìm được công việc mới, lại còn tìm được công việc tốt như vậy, càng lớn chính là bên người có mỹ nữ vờn quanh.“ Thật hay giả vậy?”“ Thật mà.” Vài món ăn được đưa tới, Vu Nhân Trí nhìn đồng hồ, hần vội vã ăn thật nhanh, Abbey cười nói:” Làm sao vậy? Cậu sao phải ăn nhanh như vậy, lại còn xem đồng hồ nữa? Có em nào đang chờ cậu sao?” Vu Nhân Trí giương đôi mắt trắng dã lên.” Không có việc gì, chẳng qua lát nữa phải đi học Tiếng Anh.” Abbey đang dứt một miếng thịt vào miệng, thiếu chút nữa phun ra.” Anh..... Tiếng Anh? Là cái kia A B C tiếng Anh sao? Là cái môn học làm tôi suýt phải ở lại trung học sao?”“ Đừng nói khoa trương như vậy, tôi bây giờ còn cảm thấy tiếng Anh rất thú vị a, đem vài câu tiếng Anh nói với mấy em, rất có hiệu quả nga.” Mắt Abbey trừng lớn, lập tức lại lộ ra hào quang sùng bái.” A Trí, cậu lười như vậy, thế nhưng vì cơ mà em mà chịu khó đi học tiếng Anh, hiện tại cậu đang kết giao với một em ngoại quốc hả?”“ Không phải, công việc cần, chẳng qua ăn nửa giờ nữa, tôi muốn đi học tiếng Anh, cho nên phải ăn nhanh thôi.” Hơn nửa giờ sau, Vu Nhân Trí leo lên một chiếc xe máy nhỏ đến lớp tiếng Anh báo danh, lớp học cơ hồ đều là những người như hần tới học, cũng không hề ít người đối hần có hảo cảm, nhưng mà hần học mãi vẫn không thông tiếng Anh. Cua gái? Để lần sau đi! Dù sao chiến thắng mất cá chết Thụy Thu kia còn quan trọng hơn đi tán tỉnh phụ nữ gấp trăm lần, hần phải luyện được tiếng Anh, để cho Thụy Thu luôn tìm hần gây phiền toái kia biết là hần không dễ chọc đâu. Thí nghiệm đầu tiên lập tức đến, Thụy Thu đáng chết kia cố ý đem một cú điện thoại của khách hàng ngoại quốc chuyển cho hần, ánh mắt lần nọ cười đều lạnh tanh nói:” Đây là khách hàng muốn tìm tổng tài, trợ lý đặc biệt nên lưu lại những điều ngài đây muốn làm rồi đặt ở trên bàn của tổng tài.” Hần tiếp điện thoại, đối phương tuân một tràng tiếng Anh đánh cho hần đầu choáng mắt hoa, thành quả cố gắng học tập tại lớp học bổ túc tiếng Anh nhanh như vậy phải đem ra dùng rồi, hần cần rằng nghiêng lợi thâm nhủ, bắt đầu thông thả dùng tiếng Anh thỉnh đối phương nói lại lần nữa. Nhưng mà đối phương lại nói tiếng Anh y như nã pháo vậy, căn bản là dùng tiếng Anh như người bản xứ, hần học tiếng Anh còn không chưa được một tháng, đương nhiên không có khả năng nghe hiểu toàn bộ, chỉ có thể nghe hiểu mấy chữ độc nhất. Hần thất bại nắm chặt nắm tay, Thụy Thu bước tới, cười lạnh vài tiếng nói:” Anh nếu nghe không hiểu thì phải nhanh chóng chuyển tới nhờ tôi nghe hộ để đỡ mất mặt xấu hổ với khách hàng chứ.” Hần quay đầu đi, bỏ qua cái kẻ không có chuyện gì chạy đến thị uy kia, Vu Nhân Trí tái thỉnh đối phương nói một lần nữa, khẩu khí của đối phương đã có chút không kiên nhẫn, nước mắt nhục nhả chực trào ra, đã chuẩn bị đưa cho Thụy Thu tiếp thì, có người tiếp nhận điện thoại của hần. Nam âm trầm thấp lấy tiếng Anh đồng dạng lưu loát trả lời, ngẫu nhiên có chút biểu tình nhú mày lại, một bên ở trên bàn nhấn lại chỉ viết xuống mấy chữ, chưa đầy hai phút, y liền cắt điện thoại. Vu Nhân Trí trừng mắt nhìn y, y cũng ngẩng đầu liếc mắt nhìn hần, gương ra ánh mắt lạnh lùng, Phong Chú Ngôn chỉ cần không

đem hán đè lên giường, đều trưng ra loại biểu tình cứng nhắc không thú vị này: “Vừa rồi toàn bộ cậu đều nghe không hiểu sao?” Vu Nhân Trí trên mặt ửng hồng, “Chỉ nghe được mấy chữ thôi.” Bởi vì nhục nhã quá mức, làm hán bỗng nhiên nổi giận, nếu không xả giận e rằng hán sẽ chảy nước mắt, nam tử hán đại trượng phu dù chết cũng quyết không rơi lệ: “Tôi đã sớm nói qua tôi là nhân viên nghiệp vụ bình thường chứ không phải đến xin làm trợ lý đặc biệt gì đó, tôi làm gì phải tự mình tiêu tiền để học tiếng Anh, hại tôi mỗi buổi tối đều phải chạy đi học mà chưa kịp ăn uống gì, từ dễ nhìn giờ biến thành sừ nam, lão tử..... lão tử..... không..... Mặc kệ..... Chẳng qua là được tiền lương gấp đôi mà thôi, hại tôi cũng không có thời gian đi tìm bạn gái, tôi tổn thất quá lớn.” Mặc kệ hán nói một hơi, Phong Chú Ngôn cầm lấy chén trà uống rồi đứng lên nói, “Cậu nghe hiểu một chữ cũng được, kia có thể theo tôi đi dự tiệc.” “Đi dự tiệc?” Vu Nhân Trí nghĩ y điên rồi, ánh mắt Phong Chú Ngôn nhìn hán như đang nhìn một đứa trẻ, lạnh thêm vài phần, “Quần áo của cậu không đúng, theo ta đi ra ngoài.” “Chờ..... Chờ một chút, tôi nói tôi mặc kệ, anh nghe không hiểu a.” Phong Chú Ngôn lại dùng ánh mắt lạnh lùng nhìn hán. “Toàn bộ phí trang phục, tôi chi... Danh bài, tùy cậu chọn cái cậu thích.” Miệng Vu Nhân Trí xem chút bị lệch, danh bài hán yêu nhất, bình thường chỉ có thể nhìn thêm muốn mà thôi, hán lập tức quên bống chính mình vừa rồi rất tức giận nói ra hai chữ “mặc kệ”. Danh bài, danh bài a! Hơn nữa có thể mua được cái mình thích ại? Danh bài cũng tùy tôi chọn cái tôi thích, anh là nói danh bài sao?” Danh bài cũng có phân trung địa vị cao thấp, cái cao nhất giới kia cũng có thể chứ? Phong Chú Ngôn không trả lời vấn đề vụn vặt này, thật giống như loại vấn đề này căn bản là không cần trả lời. “Đi ra, cậu phải đổi một bộ quần áo, theo tôi đi mua đồ.” “Thật..... đi mua đồ a?” Nghe giống như muốn mua rất nhiều thứ, cảm hán muốn rơi xuống đất, Phong Chú Ngôn rời khỏi văn phòng, hán dù ngốc như thế nào cũng biết phải đuổi theo. Hán ngồi trên xe của Phong Chú Ngôn, đi vào cửa hàng bán trang phục nam giới, vừa mới liếc qua giá cả vài bộ đồ, cũng đã đầu hôn hoa mắt, Phong Chú Ngôn đưa cho hán năm bộ. “Này thực muốn tôi thử?” “Đúng vậy!” Hán tiến vào phòng thử đồ, bộ y phục màu trắng này, hán thực rất thích, tuy giá cả không phải người như hán có thể mua được, nhưng mà hoa văn trên quần áo rất tao nhã, chất liệu rất tốt, hán thực yêu thích không nỡ buông tay. Rời khỏi phòng thử, hán chạy đến nói khẽ với gã đàn ông mặt không chút thay đổi đứng bên người nói: “Tôi không trả tiền nha, là anh nói muốn trả mà.” Khóe miệng Phong Chú Ngôn nhếch lên một chút, hán thề là vừa thấy y cười, nụ cười ấy khiến tim hán như muốn tan chảy, loạn khiêu trong ***g ngực, không thể tưởng được khi y không bị tình tròng chạy lên não thì nụ cười lại anh tuấn mê người như vậy, một khi đã mê người như vậy, mắc gì mà không thích cười a, suốt ngày trưng ra bộ mặt cứng nhắc xấu xí như ông già vậy. Nhưng mà câu nói tiếp theo của y, làm tim hán đang đập loạn liên hồi lập tức biến thành một mảnh tức sát khí. “Yên tâm, tôi biết cậu trả không nổi.” Tên này không nói lời nào sẽ chết sao? Miệng cậu không xuất ngà voi, dám nói hán nghèo, chỉ kém không đi ra ngoài xin cơm. Hán cực kỳ tức giận nói: “Tôi tự mình trả.” Mặt sau nhỏ giọng nói với cô bán hàng thật thà nói: “Trả góp mỗi tháng một lần.” Phong Chú Ngôn ngửa đầu cười to, cười như một tên ngốc, chưa bao giờ thấy qua y cuồng tiếu như vậy, ôm bụng mà cười, bình thường nếu y không phải là bộ dáng sắc tâm đại phát, thì là một bộ biểu tình đầu gỗ băng côn, hiện tại là như thế nào? Trông hán buồn cười đến vậy sao? Cười nhiều như vậy, cũng không sợ lệch miệng sao. Cô bán hàng dùng vẻ mặt kiên nhẫn giải thích: “Tiền sinh, nếu ngài không trả đủ tiền thì sẽ không được lấy đồ đi a.” “Trả thành nhiều kỳ cũng không được sao?” “Thực xin lỗi, phải trả hết một lần a.” Phong Chú Ngôn cười đến cơ hồ thở không được, Vu Nhân Trí trưởng hồng mặt, Phong Chú Ngôn đưa thẻ ra, “Tôi trả, lần sau sẽ để cậu tự trả.” “Dù sao đây cũng là vì công việc, không phải sao?” Vu Nhân Trí hung hăng liếc y, Phong Chú Ngôn trả tiền xong, giả vờ như không chú ý ánh mắt hán, đi tới một cửa hàng khác, có điều mang phong cách lưu nhàn, nhưng cũng tiện nghi không kém cửa hàng vừa rồi, mà bộ đồ ở trên người ma nơ canh, hán đoán nếu được mặc trên người mình, nhất định trông mình sẽ chẳng khác gì giới thượng lưu. Phong Chú Ngôn giống như biết trong lòng hán nghĩ cái gì, hán muốn món đồ kia, lại đi tới một gian hàng, mua đến mức trong tay Vu Nhân Trí bao lớn bao nhỏ cầm không hết, cuối cùng y đi vào một cửa hàng trang sức. Hán tùy tiện nhìn xung quanh, bỗng nhiên bị đeo vào một sợi dây chuyền, hán mê muội nhìn sợi dây đang lấp lánh trên cổ, mặt dây chuyền tỏa sáng lấp lánh, hán cúi đầu xuống, cố gắng nhìn mặt dây cơ hồ đang bị che khuất. “Ba mươi vạn sao?” Hán giật mình ngẩng đầu lên, hưng phấn nghĩ cái này đáng giá một tháng tiền lương của mình, hán nhất định phải khao thưởng chính mình, chính là muốn tới mua vòng cổ này, tuy ba vạn rất là quý, nhưng mà hán đã lâu không khao thưởng chính mình. Lập tức hán nhăn mặt lại, thiếu chút nữa gầm rú lên, “Cái gì! Sợi dây nhỏ như vậy mà đòi ba mươi vạn? Có lầm hay không a, muốn cướp giật sao!” Hán biến thành một bộ dáng nhìn không ra, cô bán hàng ở một bên trợn trắng mắt, lập tức giải thích: “Đây là do thiết kế sư hàng đầu của công ty chúng tôi thiết kế, hơn nữa kim cương vụn bên cạnh đều là cấp f, là kim cương hàng đầu.....” “Cấp f quý như vậy? Lại không phải cấp a, a cùng f còn hơn được vài cấp đấy.” Tiếng Anh của hán dù kém như

thế nào, cũng biết a hơn f tới vài cấp lận. Phong Chú Ngôn lại ôm bụng cười, mặt cô gái biến thành màu xanh, nhìn nhìn Vu Nhân Trí, công ty dùng tôn chỉ làm vừa lòng khách hàng là nguyên tắc phục vụ hàng đầu khiến cho cô không thể khẩu xuất ác ngôn, nhưng cô gái bắt đầu ngậm miệng không thêm nói, gặp phải loại khách hàng không biết thưởng thức như vậy cũng không nhất thiết phải giới thiệu. “Kim cương không có cấp a, hiện giờ loại tốt nhất là cấp d, cấp f đã là hàng tốt rồi.” Phong Chú Ngôn nhẹ nhàng nói, nhìn về mặt Vu Nhân Trí khó có thể tin được, Phong Chú Ngôn đưa vòng cổ cho cô bán hàng nói: “Gói lại giúp tôi, tôi muốn đem tặng nên bao đẹp một chút.” Vu Nhân Trí trừng lớn mắt, hần tức giận đến toàn thân phát run, Phong Chú Ngôn đáng giận, rõ ràng biết hần thích vòng cổ này, thế nhưng lại cướp mua với hần, còn muốn đem tặng cho người khác, hần nhin không được cục tức này. “Tôi cũng muốn vòng cổ này!” Hần hung hăng lộ ra răng nanh, một bộ dáng tiểu lang khuyến muốn cắn người, trông rất đáng sợ, nhưng là chỉ sợ lực công kích không quá cường. “Dù sao cậu cũng mua không nổi.” Đây là sự thật, nhưng là hần tuyệt không thể thừa nhận, nhiều lắm mấy tháng không ăn không uống, quyết không chịu thua, mua vòng cổ này đem về nhà thờ cũng vui rồi. “Ai nói, tôi mua được!” Hần chuyển hướng sang cô bán hàng, “Tiểu thư, tôi cũng muốn mua một cái.” Cô gái cười nói: “Thực xin lỗi, cả Đài Loan chỉ có một chiếc duy nhất.” Ô ô, Phong Chú Ngôn hỗn đản này, tự nghĩ đến có tiền liền không dậy nổi, hần chưa xốt nói: “Đưa cho Phi Sầu tiểu thư à?” “Cậu..... cậu như thế nào biết Phi Sầu?” Nhắc tới Phi Sầu, tựa hồ làm sắc mặt Phong Chú Ngôn đại biến, sắc mặt y trở nên nghiêm túc, tiếp nhận chiếc vòng cổ đã được bao lại, liền lập bỏ đi, căn bản không thèm chờ Nhân Trí. Vu Nhân Trí ôm theo một đồng bao lớn nhỏ, đuổi theo phía sau đến chảy mồ hôi đầm đìa, đáng giận, vừa mới nhắc tới người trong lòng y đã khiến cho y thành một bộ tay chân vô thố, có thể thấy được Phi Sầu tiểu thư chiếm địa vị cao như thế nào trong lòng y, nói không chừng còn chưa có cùng lên giường, tên sắc quỷ này trước mặt Phi Sầu, nhất định trưng ra bộ dáng giả đứng đắn. Đột nhiên trong lòng đau xót, cũng không biết vì cái gì mà nước mắt đã muốn chảy ra, hần chỉ cảm thấy trong miệng đầy vị chua xót, giống như uống phải nước cốt chanh, nhưng mà lại không cách nào nuốt xuống được. Một bộ dáng giống như chính mình là kẻ gây chuyện, người ta mới là người bị ủy khuất, Vu Nhân Trí nhin không được hết lớn một tiếng: “Phong Chú Ngôn.....” “Làm cái gì, hần đã sớm biết chính mình là tiểu nhân ti bỉ, từ nhỏ đến lớn thủ đoạn âm hiểm cũng dùng không ít, bằng không hần như thế nào biến thành ông vua nhỏ, như thế nào có thể mê đảo phụ nữ chứ? Nguyên tắc tối thượng khi sinh ra làm người chính là tình nguyện tra tấn người khác, cũng tuyệt không ủy khuất chính mình. Hiện tại bộ dáng tự thương tự liên, ghê tởm muốn chết, hần khi nào thì biến thành loại nhân chủng ghê tởm này? Phong Chú Ngôn rốt cục cũng dừng cước bộ, Vu Nhân Trí trừng mắt nhìn y, hừ, hần tình nguyện tra tấn người khác, cũng tuyệt không ủy khuất chính mình. Hần đem toàn bộ gói to gói nhỏ tất cả đều đặt xuống đất, vỗ vỗ tay nói: “Tôi xách không nổi nữa, hơn nữa anh đi nhanh như vậy, muốn đi chết à?” Phong Chú Ngôn một bộ phác khắc bài mặt, hần xoa xoa tay, đến a, đến đây sảo cái a, đem ta theo a, như vậy ta có thể lấy cơ có thể đi tìm Phi Sầu tiểu thư, đem chuyện người làm lần trước để yêu sách a, người làm lòng ta không thống khoái, ta đương nhiên cũng phải cho người xuống địa ngục chơi. Ha ha ha, đây là triết lý sống của Vu Nhân Trí hần, kẻ dám đắc tội hần, đừng nghĩ thoát dễ dàng, hơn nữa mình thương dễ tránh, ám tiễn khó phòng, mà hần chính là loại tiểu nhân này, yêu nhất là dùng ám tiễn. Phong Chú Ngôn đã đi tới, đứng ở trước mặt hần, ưu thế chiều cao khiến cho y phủ thị Vu Nhân Trí, mà Vu Nhân Trí ngẩng cao đầu, kiêu ngạo nhìn y, đã tiến vào trạng thái bị chiến, chuẩn bị phải sảo cái. Sau đó Phong Chú Ngôn cúi người, nhắc mấy túi đồ lên, làm Vu Nhân Trí kinh ngạc không thôi, y không phải muốn sảo cái sao? Như thế nào biến thành xách đồ? “Thật có lỗi, tôi chưa từng đi mua đồ với ai, không biết sau khi mua, còn phải xách hộ.” Y đang nói “thật có lỗi”, lại còn giải thích một chút vì cái gì mà không giúp hần xách đồ, Vu Nhân Trí kinh ngạc nhìn y, trong đầu hần còn tự hỏi tại vì cái gì không sảo cái. Mà tay phải Phong Chú Ngôn đặt ở trên vai hần, “Này thực rất quan trọng, bả vai của cậu bị đau sao?” Hần né khỏi Phong Chú Ngôn xa ít nhất một thước, tựa như bị độ ẩm trong lòng bàn tay y làm bỏng, đáng chết, thật là lòng tốt đáng chết ác, hần làm gì mà từ trong lòng lại có chút cảm động a, nhưng lại nghĩ thấy người này ôn nhu đáng yêu không chịu được, tim còn thẳng thẩn loạn nhịp. Muốn làm? Có phải y lâu lắm không làm nên lại muốn sao? Bỗng nhiên tại hậu đình nhói một cái, còn có cái loại cảm giác siêu muốn làm (ta chém gió), hơn nữa muốn áp đảo Phong Chú Ngôn, hoặc là nên nói muốn cho Phong Chú Ngôn áp đảo hần, sau đó tại trên người hần giầy vò một phen, làm hần vừa khóc vừa kêu la. (có khuynh hướng tự ngược=,=) Đúng rồi, này nhất định là âm mưu của Phong Chú Ngôn! Định cùng hần so độ âm hiểm, còn cố ý dùng cách mềm mỏng này, làm cho hần không đi tới chỗ Phi Sầu tiểu thư báo cáo, tiểu nhân âm hiểm này, hần đã sớm nhìn thấu ý đồ của y, tuyệt sẽ không trúng kế đâu. ————— Hình như càng về sau bản QT càng khó hiểu a>.

5. Chương 5

CHƯƠNG 5 Ta thề là ta hem hủ tại seo em Trí lại bắt anh Ngôn phải lên giường a, cái nguyên nhân ta thấy nó sao sao á, mà ta đã cố gắng diễn đạt gần hết ý ta hủ rồi.—————Hắn tuyệt sẽ không trúng kế, tuyệt sẽ không trúng kế, hắn không ngốc như vậy, trúng loại mưu kế đơn giản này, loại tiểu gian tiểu trá thủ đoạn này, tiểu học năm ba hắn đã sử dụng rồi, đừng tưởng có thể dùng loại mưu kế ngu ngốc này để lừa hắn.“ Tôi muốn lái xe.” Phong Chú Ngôn sững sốt một chút, Vu Nhân Trí hung hăng nói: “ Như thế nào? Tôi không mua được loại xe này, chỉ muốn lái thử cũng không được sao? Tôi có bằng lái xe, cũng thường mượn xe của bạn bè chạy thử.” “ Được, cho cậu lái.” Phong Chú Ngôn đem đồ đạc cất vào trong cốp xe, mới ngồi vào ghế bên cạnh chỗ người lái, Vu Nhân Trí khởi động xe, rời khỏi bãi đỗ, nơi này hắn coi như cũng quen thuộc, trước kia đã từng cùng mấy cô bạn gái kết giao tới nơi này, thậm chí còn cùng nữ thủ trưởng của công ty đối tác tới nơi này dùng cơm. Hắn trộm nhìn thoáng qua tên motel (khách sạn cạnh đường cho khách có ô tô), trông thật cũ kỹ, hắn biết ngõ nhỏ bên cạnh, còn có một cái mới trang hoàng hoàn toàn, hơn nữa còn là khách sạn motel năm sao, hắn bật đèn xi nhan, quẹo phải, sau đó đi vào ngõ nhỏ kia. “ Hình như đây không phải đường về công ty.....” Mặt Vu Nhân Trí đỏ ửng lên, hắn gầm rú nói: “ Anh câm miệng cho tôi, tôi ghét nhất khi đang lái xe mà bị người khác bảo quẹo trái quẹo phải, tôi chính là thích như vậy đó được không!” Hắn đáp từ không đạt ý, lại nói không đúng chủ đề, quả thực là mạt danh kỳ diệu cũng không đủ để hình dung. Đi vào motel, hắn lấy bóp tiền trong túi quần Phong Chú Ngôn, rút ra được tấm vé ngàn nguyên đại sao (là vé gì dzợ, hem lẽ là khách sạn ngàn sao a), đưa cho người thu, sau đó đi vào bên trong. Hắn đem tiền thô lỗ nhét vào trong lòng bàn tay Phong Chú Ngôn, dừng xe lại, lập tức đi vào bên trong, mặt hắn còn phiem hồng, hắn không phải tưởng làm gì, cũng không phải là vì bị trúng kế ôn nhu của Phong Chú Ngôn, mà là hắn bỗng nhiên không thể xác định được cách cư xử của Phong Chú Ngôn được nữa. Nếu muốn cùng nữ thần trong lòng y Phi Sầu tiểu thư yêu sách, lại nói sai lầm rồi trước tác hoặc là nhan sắc, chẳng phải là không chỉ yêu sách vô dụng, lại bị người ta thấy lần thứ ba vô dụng tranh ăn dấm chua, hắn cũng không phải là cái loại ngu ngốc này. Đương nhiên muốn vờ chiêu phong hầu gặp huyết, muốn giăng có bằng có cứ, càng muốn có thể khiến cho Phong Chú Ngôn ngậm miệng không nói gì, chỉ có thể cam chịu hết thảy, cho nên hắn đây là tái xác nhận một lần. Hắn chính là muốn đem quần y cởi ra, để hắn xem một chút là được, không có nhân tố gì đặc biệt, mọi người ngàn vạn lần không thể hiểu lầm, nếu hiểu lầm, danh dự của hắn sẽ tổn thất rất lớn. “ Quần..... cởi quần ra.....” Hắn thanh thanh yết hầu, tận lực duy trì thanh âm bình thường, phải, hắn muốn xem “ cái kia ” của một người đàn ông khác, tuy nhiên đừng hiểu lầm, đây là công sự cần, chứ không phải là hắn thích xem. Phong Chú Ngôn nhượng cao hai hàng lông mày, hắn sắc mặt càng hồng gầm rú lên, “ Cởi quần ra.” Y chậm chậm kéo dây lưng, Vu Nhân Trí chịu không được tay chân chậm như rùa kia, hắn tiến lên, giúp y mở dây lưng, cởi bỏ nút thắt, sau đó kéo quần y xuống, thứ kia của y lập tức nhảy ra khỏi quần lót, trướng lớn không thôi, tựa như đã chuẩn bị sẵn sàng chờ “ hành động ”. Chậm đã, hắn xem trạng thái hiện tại cái kia của y căn bản là không chuẩn a, vạn nhất y cùng Phi Sầu không phát sinh quan hệ, kia phải đem chính mình ra thử nghiệm, nếu muốn chứng minh với Phi Sầu thì phải có bằng chứng, hắn đem quần kéo xuống, căn bản cái hắn cần không phải là hình dáng hiện tại đang cương lên của cái kia, mà là hình dáng bình thường, nếu hắn lấy trạng thái của y khi ngạnh lên mà nói thì ai tin hắn a. Phải đem y lỏng nhuyển, làm ra đến, để y hồi phục trạng thái bình thường, như vậy “ cáo trạng ” của hắn mới có thể tin được. Tay hắn đụng vào cái kia, vừa ngạnh lại vừa nóng, làm hắn nghĩ đến cảm giác lúc y ở trong cơ thể hắn, tay Phong Chú Ngôn chuyển hướng đến cổ hắn, rằng nanh cũng bắt đầu cắn lỗ tai hắn, thậm chí tay kia đã tiến vào bên trong quần áo hắn, bắt đầu vuốt ve da thịt trắng nõn của hắn. Với đàn ông, muốn cho hắn nhuyển, chỉ có một phương pháp, phải làm kẻ đó phát tiết hết dục vọng, hắn phải hy sinh việc nhỏ để hoàn thành việc lớn, tinh thần phấn chấn lên, cho nên hắn chủ động cởi áo của mình ra, dù sao cũng không phải chưa từng bị y sờ qua, hai lần kia đã sớm bị y sờ từ đằng trước ra đằng sau, thậm chí còn đụng đến “ bên trong ” luôn rồi. Nếu muốn mau chóng thành công, hắn phải sử dụng hết mị công toàn thân mới được, Vu Nhân Trí tiến về phía trước, ôm lấy y, hôn liếm đầu ngực Phong Chú Ngôn, hắn ngậm lấy nó, dùng đầu lưỡi nhẹ nhàng liếm, lại dùng răng nanh chậm rãi miết nhẹ, hô hấp của Phong Chú Ngôn bắt đầu trở nên nặng nề. Hừ hừ, hắn không tin hắn kỹ xảo mê hoặc phụ nữ của hắn lại không quật ngã được Phong Chú Ngôn. Hắn dùng sức đẩy y ngã lên trên giường, mà Phong Chú Ngôn cũng không khách khí đưa đầu của y lên, sau đó triển miên hôn hắn, hai chiếc lưỡi quấn lấy nhau trao đổi thóa dịch, hắn ôm chặt lấy Phong Chú Ngôn, đưa hai chân kẹp chặt lấy người y. “ Ngô..... ân ân..... ân.....” Hắn một bên hôn, một bên phát ra thanh âm kiều mị dẫn dụ, Phong Chú Ngôn quả nhiên đứng là sắc lang, y lập tức liền hung hăng đem ngón tay cắm vào mật xứ của, thân thể hắn thoáng

co rút lại, có chút đau pha lẫn một chút thích thú, hấn dùng chân cọ cọ vào đùi y, loại phương thức câu dẫn này, chưa từng có đàn ông nào chịu được.“ Anh không cần thương hương tiếc ngọc đâu, tôi đã là lần thứ ba a.”Vu Nhân Trí dùng mị nhãn liếc y.Ánh mắt Phong Chú Ngôn cũng trở nên càng nóng, y hàm trụ bờ môi của hấn, tiếp tục nồng nhiệt hôn, Vu Nhân Trí bị hôn đến anh anh loạn ngữ, mấy lời định nói chạy mất hơn phân nửa, chỉ còn lại có vài câu độc nhất.“ Đối, chính là nơi đây, chính là nơi đây..... a a.....a..... a.....”Đầu ngón tay của Phong Chú Ngôn trong cơ thể y chạm đến một nơi nào đó, làm hấn giật nảy người lên, phía trước đã trướng lên nóng rực, tay hấn tự động đụng đến chỗ cũng đã nóng rực lên của Phong Chú Ngôn.“ Tôi..... Tôi muốn này.....”Nhanh tiến đến, phát tiết xong liền biến trở lại trạng thái bình thường, như vậy ta có thể quan sát thỏa đương, sau đó đi tới chỗ Phi Sầu tiểu thư của người cáo mật a.Phong Chú Ngôn rút ngón tay ra, sau đó nhắm ngay nhập khẩu, một hơi tiến vào, hấn kêu to lên, thật—thật thoải mái, thoải mái đến mức khiến cho thần trí của hấn chạy đi hết, đồn khẩu bắt đầu run rẩy, điện lưu chạy về phía sau não, thân thể hấn sao lại trở nên mẫn cảm như vậy a, chẳng qua chỉ là thứ kia của đàn ông tiến vào mà thôi a.“ A..... a..... Sầu..... Càng sâu..... Càng sâu một chút a.....”Hấn đã không biết chính mình đang kêu cái gì, dù sao tiếng kêu mất mặt gì hai lần trước hấn đã sớm kêu la hết rồi, lần này tái mất mặt như thế nào cũng không sao cả.Phong Chú Ngôn nghiêng nhẹ rằng kẻ sát lỗ tai hấn, thô thanh gọi:” Tiểu Trí, sâu như vậy như vậy không sao chứ?”Hấn oa một tiếng khóc lên, xâm nhập vừa sâu vừa nặng, giống như muốn lấp đầy hết bên trong cơ thể hấn, bộ vị đang ngạnh bị khiêu khai không hề đau đớn, chỉ có thư thích, thân thể hấn lần nữa run rẩy, giống như tứ chi dòng điện trăm ngàn vận chạy qua, trong đầu hấn không ngừng bạo xuất hỏa hoa.“ Tiểu Trí..... Tiểu Trí.....”“ A..... a a..... a.....”Tại một kích cuối cùng, cơ hồ trong đầu hôn nhuyển, rốt cục hiện lên một hàng chữ cuối cùng: Dùng hết sức như vậy, y đã phát tiết xong, chắc đã nhuyển thành trạng thái nguyên thủy.Vu Nhân Trí thân thể thư thích, chớp chớp một chút rồi mở to hai mắt, toàn thân dính đầy chất dịch trắng, nhưng là vừa mới phát tiết qua, thoải mái không chịu được.Phong Chú Ngôn nằm bên cạnh kéo hấn vào trong lòng, hấn cũng không khách khí tiếp tục nhắm mắt lại, sau đó ánh mắt nhìn xuống, xem địa phương kia có nhuyển hay không.“ Cậu đang nhìn cái gì?”“ Oa, thể lực của anh cũng thật tốt quá a.....”Vì cái gì không có nhuyển ni? Hấn rõ ràng sử dụng hết toàn bộ kỹ năng, cái gì nên làm đã làm hết, thậm chí cả mấy thứ không nên như ngắt,nhéo hấn cũng làm luôn, thế nhưng y còn một trụ giờ lên trời, hấn nhớ rõ ràng vừa nãy y cũng có phát tiết a.Bàn tay Phong Chú Ngôn không thành thật sờ hương đồn bộ hấn, vì đạt thành kế hoạch, cho dù phía trước là biển lửa, hấn cũng sẽ ra sức văng tiền khiêu, hấn nhắm mắt rồi lại mở ra, dù sao chỉ là làm thêm một lượt mà thôi.Hấn mở hai chân mình ra, chủ động để y xâm nhập vào trong cơ thể, dịch thể còn trong cơ thể giúp cho y tiến vào dễ dàng hơn lúc nãy, hoàn toàn không có cảm giác đau đớn một chút nào.Hấn tiến vào trạng huống rất nhanh, sau đó tiến vào đệ tam phần chiến, đệ tứ khổ chiến, đệ ngũ bại chiến, đệ lục chiến toàn quân phúc không.(để chữ hán cho khí thế, với lại chứng minh em thua đậm^^)Hấn kêu không lên tiếng, toàn thân ướt đầm mồ hôi, mệt chết đi, muốn xem trạng thái nguyên thủy của Phong Chú Ngôn sao lại khó như vậy a?.....“ Sao anh lại đi cà nhắc cà nhắc vậy?”Thụy Thu nhìn hấn, châm chọc nói:” Bị xe đụng phải hả?”Đụng xe cái thí, hấn thật muốn rống to ra tiếng, ngày hôm qua nửa đường chạy vào motel là thất bại lớn nhất đời hấn, hiện tại tiểu thí thí đau đau, hơn nữa yết hầu vì la hét quá độ trên giường mà khàn khàn, còn thủ phạm thì về mặt thư thích ngồi trên ghế tổng tài, một chút cũng không có cảm giác mệt mỏi vì tưng dục quá độ.Hấn bị làm đến hôn mê luôn, chờ hấn tỉnh lại, Phong Chú Ngôn sớm đã rời khỏi khách sạn, hấn ở khách sạn ngủ suốt một buổi tối, tới mờ mịt sáng mới tỉnh, cũng chính là nhiệm vụ ngày hôm qua hoàn toàn thất bại, hơn nữa bại đến một thập hồ đồ, hấn căn bản là không thấy qua “trạng thái nguyên thủy” ở phía dưới của Phong Chú Ngôn.Thất bại, thất bại, quá thất bại, cả đời hấn chưa từng thất bại như vậy.“ Bị chó hoang cắn.”Hấn tức giận trả lời, thuận tiện liếc Phong Chú Ngôn một cái, Phong Chú Ngôn tiếp tục xem báo cáo, coi hấn như không tồn tại.Song diện nhân(Đồ hai mặt) đáng giận, lúc tình trùng chạy lên não, thì xem hấn như châu báu cả đời chưa từng nhìn thấy, đến lúc tình trùng không chạy lên não, coi hấn thành thức ăn dư thừa hồi thối cả cầu cũng không thèm ăn.“Nhân duyên không được tốt đến mức chó hoang cũng cắn anh a?”Thụy Thu cố ý nói khó nghe.Hấn lộ ra răng nanh nói:” Ừ, tôi đem hồ sơ đến xong rồi sẽ về đi bệnh viện kiểm tra coi có bị bệnh dại hay không, cô muốn xem thử chỗ đó không?”Thụy Thu bán tín bán nghi, hấn lộ ra hai cái tiểu khuyển xỉ phía trước(răng của cún), Thụy Thu rốt cục từng bước lui ra sau, Vu Nhân Trí có khi làm việc điên điên khùng khùng, năng tốt nhất không cần so đo với hấn.Ở phía sau, một hồi chuông điện thoại vang lên, là điện thoại riêng của tổng tài, Phong Chú Ngôn nhắc máy, gương mặt đang cứng ngắt của y trở nên hòa nhã, thậm chí trở nên nhún nhường cung kính.” Ngài muốn gặp tôi sao? Được, tôi lập tức qua đó.”Phong Chú Ngôn đứng lên, phân phó Thụy Thu nói:” Toàn bộ lịch trình buổi chiều hôm nay của tôi đều hủy bỏ, tôi phải đi ra ngoài một chuyến.”Y lập tức xoay người đi ra ngoài, cả một ánh mắt cũng

chưa liếc qua hai người bọn họ. Thụy Thu lộ ra ánh mắt vừa ghen tỵ lại hâm mộ, Vu Nhân Trí cố ý nói: “Là điện thoại của Phi Sầu tiểu thư à?” Thụy Thu cứng đờ, Vu Nhân Trí gian trá cười nói: “Thật là kỳ quái, cô cũng được tính là mỹ nhân đấy chứ, như thế nào Phong tổng tài lại giống như kẻ đầu gỗ ngốc nghếch, không nhìn ra mỹ mạo của cô, bình thường đàn ông không phải nên sớm quỳ dưới gấu quần của cô sao? Không—” Hắn cố ý ngừng giữa chừng, Thụy Thu thấy hắn phía trước còn nói rất thuận tai nên không chút hờn giận hỏi: “Không như thế nào?” “Không phải Phi Sầu tiểu thư kia đẹp đến mức những người khác trong mắt Phong tổng tài đầu gỗ kia đều trở nên rất khó coi vô vị à?” Thụy Thu lộ ra biểu tình thất bại, lập tức ngẩng đầu lên, cao ngạo hỏi: “Tiếng Anh của anh học đến đâu rồi?” Phốc, tự lấy tảng đá đập vào chân mình, Vu Nhân Trí ngậm miệng không nói, cầm lấy văn kiện, bắt đầu làm việc, xem ra cần phải tăng thêm cường độ học tiếng Anh, bằng không nếu tiếp tục bị Thụy Thu nhạo báng nữa hắn sẽ không còn nhịn nổi nữa mà bùng phát. Chẳng qua theo phản ứng của Thụy Thu, ít nhất cũng khiến hắn đoán ra dung mạo của Phi Sầu tiểu thư rất được, hơn nữa là rất xinh đẹp, cho nên cho dù phụ nữ đẹp như Thụy Thu vẫn có cảm giác thất bại. Rốt cuộc có bao nhiêu xinh đẹp a? Hắn thật sự tưởng tượng không được, Thụy Thu đã là nhất đẳng mỹ nữ, muốn tìm người đẹp hơn cô nàng đã khó rồi, vậy mà lại có người phụ nữ đẹp hơn nữa sao? Hắn đi đi tiểu thí thí đang đau đớn, ngộ, Phong Chú Ngôn này cũng thật quý dị, một khi đã có Phi Sầu tiểu thư xinh đẹp như vậy, vì cái gì còn muốn phải thống (đâm, chọc) mộng hắn a? Hắn biết chính mình vừa tuần lại suất, mĩ dao mạo phao, a, nói không chừng Phong Chú Ngôn mê luyện sắc đẹp của hắn, mê luyện thân thể hắn, nói thật sự, có khi hắn soi gương, cũng đôi lúc nghĩ mình đẹp đến rất không có thiên lý, Phong Chú Ngôn luôn muốn thống tiểu thí thí đáng yêu trắng nõn của hắn, tự nhiên cũng không phải là chuyện kỳ quái gì. (tự kỷ nặng=3=) Được, cứ nghĩ như vậy, suy nghĩ nhiều không phải phong cách của hắn, chỉ cần có thể tự cho mình một cái giải thích hợp lý là được. Cho nên nhớ lại Phong Chú Ngôn vừa rồi dùng bộ dáng ôn nhu như thế tiếp điện thoại, mấy cảm xúc khó chịu như đang ngập trong bùn lầy ở trong lòng cũng biến mất, hắn quyết định không để ý tới y nữa. Chẳng qua hắn muốn đâm hai cái, cái vòng cổ ba vạm lằn trước hắn thích, hôm nay nhất định đang nằm ở trên cổ Phi Sầu tiểu thư. Phong Chú Ngôn chết tiệt, ngày hôm qua thượng người ta tới bảy lần, cũng nên có chút tỏ vẻ chứ, ít nhất cũng phải giống như lần đầu tiên khăng khái tặng ngay sáu, bảy mươi vạn mới đúng. Á, Vu Nhân Trí trừng lớn hai mắt, hắn rốt cục nghĩ đến một vấn đề phi thường trọng yếu, lần thứ hai, lần thứ ba hắn đô bạch bạch làm Phong Chú Ngôn thống khoái, Phong Chú Ngôn ngay cả một đồng cũng chưa lấy ra cho hắn. Lần đầu tiên quả thật đúng là rất quý giá, cho nên đưa sáu, bảy mươi vạn là tất nhiên, nhưng mà lần thứ hai, lần thứ ba cũng rất đau a? Kém cỏi gì, lấy tư sắc của hắn, cũng nên đưa một, hai vạn chứ. Hắn quyết định, phải ghi sổ lại, sau đó hắn phải đòi lại từ Phong Chú Ngôn hết, ít nhất cũng phải ám chỉ một chút, nếu y dám giả ngốc, hắn không phải là bánh pudding hay quả đông (là giẻ???), ôn nhu thuận thuận để cho y nuốt dễ như vậy. Nhưng hết cả buổi chiều, Phong Chú Ngôn cũng chưa quay về văn phòng. Ngó ngó, còn không có trở về, hắn giương mắt nhìn đồng hồ, quả nhiên Phong Chú Ngôn cả một buổi chiều không về, mà nguyên một buổi chiều có thể làm chuyện gì, tiểu thí thí đáng yêu trắng nõn của hắn đã thử qua, tính sơ sơ chuyện có thể làm ít nhất có thể kể ra một trăm điều. Cảm giác mắc kẹt trong đầm đầm lầy trở nên càng lúc càng nhiều, tâm tình hắn không vui tan sở đi đến lớp học tiếng Anh, đến lớp rồi bỗng nhiên mới nhớ ra hôm nay không phải ngày đi học. Hắn sao lại hoảng thần thành như vậy a, đến mức không phải ngày đi học mà lại chạy đến đây, hắn quay đầu lại, thiếu chút nữa đụng trúng một tiểu nữ sinh, hắn vội vã nói: “Thực xin lỗi, có đụng vào cô không?” “Không có!” Thanh âm của đối phương giống như giọng của thiếu niên, nhưng mà người này lại mặc một cái quần bông bông, có mang hơi hướm cổ trang cung đình, nhưng mặc trên dáng người yếu điệu của hắn, trông cũng thật là mỉa mai. “Tâm tình của anh không tốt sao?” Đối phương bỗng nhiên hỏi như vậy, khiến Vu Nhân Trí không biết nên trả lời như thế nào, đột nhiên lại nhếch môi cười, nụ cười xinh đẹp như tiên giáng trần có chút hương vị dụ dỗ. Anh nghĩ rằng tôi là nữ à?” “Gì cơ?” Cô gái diện mạo phi thường đáng yêu, lại có vẻ quá mức tái nhợt bỗng nhiên nắm lấy tay hắn đặt trước ngực mình, hắn đang hốt hoảng, bỗng nhiên phát giác dưới tay thấp phần phẳng lì, hắn trừng lớn hai mắt, rốt cục hiểu được cô gái xinh đẹp mặc quần bông bông trước mặt là con trai. “Phi Sầu tiểu thư, làm ơn đừng chạy loạn a……” Từ phía sau hắn, bỗng nhiên truyền đến hoán thành lo lắng của Phong Chú Ngôn, Phi Sầu che miệng mà cười, nụ cười khê cực kỳ xinh đẹp làm gương mặt ảm đạm thất sắc sáng bừng lên, mà Vu Nhân Trí cứng ngắc tại chỗ, thiếu niên này chính là “Phi Sầu tiểu thư”? Mẹ ơi, bộ dạng thật xinh đẹp, cũng không dùng son phấn nữ trang, hay là hắn có nữ trang phích? Tôi đang tưởng rằng anh có bao nhiêu xinh đẹp, kết quả so với tôi còn kém hơn nhiều, hại tôi mất công chờ mong.” Vu Nhân Trí tái cứng ngắc, Phi Sầu trước mắt lộ ra chút đáng thương, lại mang chút biểu tình khinh thường, biểu tình này cho dù xuất hiện trên mặt, hay là có vẻ động lòng người nhu nhược, nhưng Vu Nhân Trí chỉ có một cái xúc động, đó là phải bóp chết hắn, tốt nhất

còn ở trên mặt hần hung hăng đánh vài quyền, đem gương mặt xinh đẹp ấy đánh cho không còn ra hình người mới thôi.“ A, tôi đã sớm biết trên đời này không có mấy người đàn ông so với tôi hấp dẫn xinh đẹp hơn, càng quốc sắc thiên hương, càng kiều diễm động lòng người hơn, cả phụ nữ cũng so ra kém tôi, càng huống chi con thỏ nhỏ không có tư sắc như anh.”Hắn dùng tiếng Anh nói một hơi, Vu Nhân Trí nghe không hiểu lắm, Phi Sầu bật cười,” A, tôi quên mất tiếng Anh của người không tốt lắm, tôi biết rất rõ năng lực của anh, anh ngay cả bề ngoài cũng không được chứ đừng nói tới bên trong, anh thực chính là trong ngoài đều xấu xí như nhau.”Vu Nhân Trí không chỉ muốn bóp chết hần, đánh hần vài quyền mà thôi, còn muốn phân thây hần, Vu Nhân Trí tức giận đến phát run, Phi Sầu đáng chết này, tự tưởng cái gì vậy.“ Phi Sầu tiểu thư.....”Phong Chú Ngôn rút cục đi tới bên người Phi Sầu, y giương mắt nhìn thấy Vu Nhân Trí, sắc mặt đại biến quát:” Tại sao cậu lại ở chỗ này?”Ngữ khí đầy tức giận của y làm một bụng hỏa của Vu Nhân Trí nổ mạnh, hần nắm chặt nắm tay, xương cốt kêu khách khách, Phi Sầu tạo vẻ yếu đuối nhu nhược nhẹ nhàng đặt tay lên cánh tay cường kiện của Phong Chú Ngôn, kiều nhược nói:” Phong tiên sinh, đây là trợ lý đặc biệt của ngài Vu Nhân Trí tiên sinh sao?”Phong Chú Ngôn mặt đỏ, hốt hoảng, y thế mà lại đỏ mặt vì Phi Sầu.Y thượng hần không ít lần, đem thân thể hần ra ăn sạch, hôn không sót chỗ nào trên thân thể hần, dùng đầu lưỡi cùng miệng trên thân thể hần làm cái kia, lại làm cái này, làm những chuyện đáng xấu hổ với hần mà ngay cả với phụ nữ cũng chưa làm qua, cũng không thấy mặt y đỏ dù chỉ một chút, hiện tại chỉ nói nói mấy câu với Phi Sầu mà thôi, thế nhưng mặt liền đỏ.Cái cảm giác bị mắc kẹt ở trong bùn lầy lại quay trở lại, ngạnh tại yết hầu, thiếu chút nữa nghẹn chết hần, hừ, quân tử báo thù ba năm không muộn, tiểu nhân báo thù càng nhanh càng tốt, hần liền nặn ra một nụ cười vạn vẹo, uốn éo, méo mó.Hắn quyết định, muốn cho Phi Sầu này thống khổ mà quỳ xuống, muốn cho Phong Chú Ngôn này thất tình đau khổ một phen, chỉ có một câu, đặc tội kẻ tiểu nhân như Vu Nhân Trí hần, bọn họ đừng mong sống những ngày vui vẻ, ngọt ngào mật mật tay trong tay nữa, hần nhất định phải làm cho hai người kia chia tay, hơn nữa phải thật sự khó coi.“ Vu Nhân Trí, cậu đi nhanh đi–”Ngữ khí Phong Chú Ngôn thập phần khẩn trương, như là sợ hần ở trước mặt Phi Sầu lộ ra khẩu phong.Phi Sầu bám chặt lấy cánh tay Phong Chú Ngôn, hần nũng nịu khinh cầu nói:” Không sao đâu, để ta cùng Vu tiên sinh nói vài lời thôi!”“ Không..... Không hay lắm..... Để khi khác được không? Phi Sầu tiểu thư.....”Y khẩn thiết nhìn Phi Sầu, tài ăn nói luôn luôn siêu cấp, gương mặt luôn lạnh lùng tàn khốc, thế nhưng hiện tại lại lắp bắp, hơn nữa trong lời nói còn rất có ý khẩn cầu, nhìn hai kẻ kia khảnh khảnh ta ta làm Vu Nhân Trí cười lạnh.“ Tôi vừa lúc có việc phải đi, tái kiến, Phi Sầu tiểu thư, tái kiến, tổng tài.”Hắn nâng ánh mắt lên, lộ ra một nụ cười thật nham hiểm.” Thật cao hứng được quen biết ngài, Phi Sầu tiểu thư, hy vọng lần sau có cơ hội tái kiến.”Đúng vậy, lần sau gặp mặt, chính là ta lấy được “trạng thái nguyên thủy” phía dưới của Phong Chú Ngôn, còn muốn chụp được hình ảnh chính mình cùng Phong Chú Ngôn thân thiết trên giường, để cho Phi Sầu thấy thống khổ lưu thế, làm Phong Chú Ngôn vì chính mình đau lòng mà trả giá đại giới.Hừ, Vu Nhân Trí hần cũng không phải là kẻ dễ chọc.Phong Chú Ngôn đầu đầy mồ hôi nhìn thấy Vu Nhân Trí rời đi, Phi Sầu bỗng nhiên cúi đầu hì hì cười gian.Phong Chú Ngôn để hần ôm lấy cánh tay mình, đơn giản là vì Phi Sầu là người mù, nhưng lại không mang theo quả trứng, cho nên y phải giúp đỡ người này, lần này hần yêu cầu cùng Phong Chú Ngôn hai người xuất ngoại, không mang theo người nào khác, không thể tưởng được y vừa dừng xe lại, Phi Sầu đã không thấy tăm hơi, làm y vội vã tìm kiếm, không thể tưởng được hần lại cùng Vu Nhân Trí nói chuyện.“ Phong tiên sinh, lần này tiến triển được chứ? Người vừa rồi là ngượng ngùng vì ta gặp Vu tiên sinh sao?”Phong Chú Ngôn sắc mặt lại đỏ, y thực chính là ngượng ngùng, y kì kì ngãi ngãi mở miệng nói:” Cũng không tệ lắm, đề nghị của ngài ta đều tận lực làm, sự tình còn giống như đang tiến triển tốt.”Nhớ lại buổi chiều ngày hôm qua Vu Nhân Trí chủ động lái xe tiến vào motel, chủ động hoan ái nhiệt tình, làm y rất là thỏa mãn, quả nhiên Phi Sầu đề nghị đúng, làm đến lần thứ ba, Vu Nhân Trí vốn chỉ thích phụ nữ đã dùng thân thể mê hoặc y.Phi Sầu ngẩng đầu, lộ ra nụ cười sáng lạn,” Đó là đương nhiên, người mỗi lần đến cầu cạnh đều chịu xuất ra mấy ngàn vạn, ta đương nhiên phải đưa ra những lời khuyên tốt nhất..... Hi hi.....”Hần lại cúi đầu cười gian,” Còn có trợ giúp tốt nhất.”Xem thật vui, ngay cả khi hần mù, nhìn không thấy biểu tình của Vu Nhân Trí, nhưng nghe giọng nói của Vu Nhân Trí, hần cũng biết vừa rồi Vu Nhân Trí rất tức giận, ha ha, hay cực kỳ, đã lâu không được xem chuyện vui như vậy.Từ lúc Vạn Lý Lương nghiêm trang đến tiêu tiền đề nghị giúp đỡ chuyện tình cảm, chẳng gặp thêm được đề nghị nào hay ho, hôm nay lại xuất hiện một màn hay, hần quyết định phải làm cho nó thêm náo nhiệt, bằng không ngày ngày nhàm chán, thật vất vả có được chuyện hay như vậy, đương nhiên phải hảo hảo chơi đùa rồi.

6. Chương 6

CHƯƠNG 6 Vu Nhân Trí để một đồng báo cáo trên bàn ngồi phân loại, bởi vì là phân loại báo cáo kinh doanh buôn bán chỉ có vài loại, cho nên dù tiếng Anh không tốt, hần cũng dần dần có thể làm được. Hần ngừng lại ngẫm, Phong Chú Ngôn đã sớm vào văn phòng, đang họp. Nhưng thật ra Thụy Thu nhìn thấy cách ăn mặc của hần, lộ ra vẻ mặt kinh hãi, "Anh..... anh có bệnh sao chứ? Tuy công ty chúng ta không có quy định về trang phục, nhưng mà anh đang mặc cái gì vậy, anh nghĩ anh đang làm cái gì?" "Tâm tình hôm nay của tôi không được tốt, cho nên ăn mặc mát mẻ một chút không được sao?" Hần nhẹ nhàng đáp, ánh mắt Thụy Thu chăm chọc, nhưng mặt cô nàng cũng bắt đầu phủ một tầng phấn hồng, "Anh nếu muốn câu dẫn phụ nữ, Please, cũng bình thường thôi, bộ dáng của anh, rất..... rất phong tao a." "Có sao chứ? Ta không biết a." Hần đã sớm nghĩ tới, nếu Phong Chú Ngôn muốn thân thể của hần, không quan hệ, hần sẽ dùng toàn lực câu dẫn y, cho nên bước đầu tiên đương nhiên là phải phát ra mị lực thân thể của mình, tiếp theo hần mang theo camera tùy thân, chuẩn bị tùy thời phải chụp được ảnh Phong Chú Ngôn nhận không ra người a. Hần mặc một chiếc áo sơ mi trắng, mặc với một cái quần đùi, nghe thì rất bình thường, nhưng áo sơ mi kia là á ma làm, lại khinh lại bạc, mà cái quần đùi kia ngắn đến không thể ngắn hơn được, rất hợp với đôi tất ngắn, làm mị lực gợi cảm của hần phát huy trăm phần trăm, càng hướng chi thêm gương mặt Kiệt Ni Tư mỹ thiếu niên này, hần không tin sắc quỷ Phong Chú Ngôn sẽ không động tâm. Bằng y trước kia siêu thích thân thể hần xem ra chiều này nhất định hữu hiệu, hơn nữa lúc buổi sáng Phong Chú Ngôn đến, biểu tình của y khi nhìn thấy cách ăn mặc này, thực chính là siêu buồn cười a, y đứng đực như tượng, miệng không khớp lại nổi, hai con mắt thì dán chặt lên trên người hần, hừ hừ, hần tin tưởng rằng sau khi họp xong, nhất định sẽ giả công tể tư, dùng hết cơ hội gọi hần đi ra ngoài, lập tức dẫn hần vào khách sạn. Đến lúc đó, hần sẽ không tiếc hy sinh hết thảy, nhất định phải đem tất tần tật của Phong Chú Ngôn chụp lại hết, hần cũng không tin Phi Sâu thấy được bằng chứng ảnh chụp như núi, còn có thể cười sảng lạn như vậy. Các chủ quản công ty cao cấp đi ra khỏi phòng hội nghị, Phong Chú Ngôn đi ở cuối cùng, có vị chủ quản trung niên kinh hãi nhìn thấy cách ăn mặc của Vu Nhân Trí, chỉ thiếu chút nữa hai con mắt rớt ra, bộ quần áo mới của hần, có thể đối với mấy vị trung niên chủ quản mà nói, là quá mức kinh thế hãi tục đi. Phong Chú Ngôn lạnh lùng nghiêm mặt, đi ra khỏi phòng hội nghị, mắt cũng chưa thèm liếc hần một cái, biểu tình so với trước kia lãnh nhược băng sương thì còn muốn lãnh khốc thêm ba phần, hần bắt đầu nghĩ bộ quần áo này của mình có thể quá mức cực đoan, có lẽ không có hiệu quả tốt. Hần nên biết rằng vật cực tất phản, tuy rất gợi cảm, có thể đối người khác mà nói là thương tổn thị giác, ai, sớm biết vậy hần làm chi nhiều chuyện lại đi mua hai thứ quần áo này, thật sự là lãng phí tiền. Hần ai thanh thản dài, bàn tay Phong Chú Ngôn đặt lên bàn làm việc của hần, ánh mắt lãnh đạm, ngẫm hần từ đầu đến chân, sau đó dừng lại trên quần áo của hần. Bộ dạng lãnh khốc kia, không giống là bị hần câu dẫn mà giống như đang muốn giết người hơn, trông y như vậy, phải tìm cách nào thoát mới được! Cảm giác thấy điềm xấu, mồ hôi lạnh túa ra, hần dùng thanh âm yếu ớt hỏi: "Tổng tài, có việc gì sao?" "Có làm không vậy, sao lại dùng loại thanh âm lí nhí như kiến đáp lời? Nhưng mà hần thực sự bị Phong Chú Ngôn dọa chết khiếp rồi, trông y siêu cấp đáng sợ a." "Theo tôi đi thăm hỏi khách hàng." Tuy mọi việc lại giống y như hần tưởng tượng, hần đã sớm biết y sẽ tìm cơ muốn cùng hần ra ngoài, nhưng mà ý tưởng của hần là hần muốn y dùng bộ dạng phát tình liếm da thịt của hần, chứ không phải giống như thế này, dùng ánh mắt khủng bố nhìn hần cứ y như là muốn lột da hần ra vậy. "Thực phải đi ngay lúc này sao?" Giọng nói của hần càng lúc càng nhỏ, nghe lên quả thực so với con kiến còn nhỏ hơn, kháo, hần tự dưng làm sao vậy, sao lại biến thành quỷ nhất gan a. "Đúng vậy, ngay lập tức." Phong Chú Ngôn ra lệnh, nghe uy lực dọa người mười phần. Hần phát hiện chân mình đã nhũn ra, ngữ khí của Phong Chú Ngôn, ánh mắt, khí thế trên người, mỗi thứ đều làm cho hần có cảm giác đang bị khủng bố giết người bao vây, nếu dám trái lời y chắc chắn sẽ lãnh một kết cục cực kỳ thê thảm. Hần không đứng dậy nổi, Phong Chú Ngôn vẫn dùng ánh mắt lãnh khốc ngẫm hần, hần rốt cục cũng đứng lên y như một con rối gỗ, chậm rãi đi tới bên người y. Không được run, không được run..... Trong lòng thầm mắng chính mình không được run, nhưng mà hần vẫn không cách nào khống chế được chính mình, bỗng nhiên cảm thấy có chút sợ hãi. Được, hần thừa nhận, không chỉ có một chút, mà là thực sợ hãi, hần nào biết ăn mặc quần áo hở hang như vậy lại làm cho Phong Chú Ngôn biến thành bộ dáng muốn giết người chứ. Hần ngồi trên xe của Phong Chú Ngôn, Phong Chú Ngôn chạy được một đoạn thì dừng xe lại nói: "Chờ tôi một chút." Y dùng sức đóng sập cửa xe, sau đó không bao lâu, y quay lại cầm theo một bao đồ lên xe rồi tiếp tục lái xe, chạy tới một chỗ dã ngoại không người mới dừng lại. Y thân thủ đi tới, Vu Nhân Trí vội vàng ngăn trở, mồ hôi lạnh chảy từng giọt từng giọt, hần cho tới bây giờ không biết Phong Chú Ngôn còn có mặt khủng bố như vậy. "Chờ..... Chờ một chút, anh định làm gì a?" Thanh âm của hần run rẩy không thành

câu, hắn đã sợ chết khiếp, Phong Chú Ngôn dùng ngón tay gầy gầy cởi bỏ nút áo, nhưng lại dùng vẻ mặt đàng đàng sát khí, căn bản là không giống như muốn cùng hắn thân mật, mà giống như muốn làm thịt hắn hơn. Vu Nhân Trí run rẩy nói: "Tôi nói trước a. Tôi không muốn trở thành người mất tích đâu, anh..... không được bạo lực, tôi sẽ báo cảnh sát –" Phong Chú Ngôn hạ ánh mắt, y đã cởi bỏ nút áo, bắt đầu động thủ xả hạ áo hắn, Vu Nhân Trí quơ loạn hai tay, nhưng Phong Chú Ngôn với thân thể cường tráng như vậy, dễ dàng cố định hai tay hắn, thuận lợi làm hắn nửa người trần trụi. Hắn chưa kịp phản ứng thì y đã bắt đầu thoát hạ quần hắn, hơn nữa động tác rất thô bạo, cho tới bây giờ y chưa từng thô bạo như vậy, điều này làm cho trái tim nhỏ nhỏ của Vu Nhân Trí bỗng nhiên bị tổn thương. Hắn không phải cố ý muốn khóc, nhưng mà Phong Chú Ngôn rất quá đáng, thừa dịp hắn uống rượu thì liền thượng hắn, còn sa thải hắn sau đó buộc hắn trở thành trợ lý riêng của y, khi phát sinh quan hệ thì cũng chưa thấy qua y có bao nhiêu ôn nhu, y hiện tại nhất định là vì hắn gặp qua Phi Sầu, sợ hắn kể hết với Phi Sầu, cho nên muốn hủy thi diệt tích. "Anh không được bính tôi....." Nhớ lại hôm đó ánh mắt của y giống như đem Phi Sầu đưa lên tới trời, Phi Sầu chỉ nói chuyện mà thôi, thế nhưng mặt y liền đỏ, hắn biết sắc đẹp của mình không bằng Phi Sầu, nhưng mà y có cần quá đáng như vậy không? Chỉ vừa nhìn thấy Phi Sầu mặt liền đỏ, y cho tới bây giờ chưa từng nhìn hắn mà đỏ mặt – cho tới bây giờ đều chưa từng... Càng nhớ lại thì cảm giác không cam lòng càng hung hăng dâng lên, nhìn lại bộ dáng hiện tại chưa từng có của mình, thật giống như tiểu bạch thỏ đang đợi làm thịt, chính mình đang làm cái gì a, một bộ dáng thật đáng thương mà hắn bình sinh tối xem thường, không phải là loại người yếu đuối ngu ngốc chỉ biết la hét trong phim kinh dị sao? Làm cái gì, sao mình lại biến thành bộ dạng đáng buồn cười như vậy? "Anh rốt cuộc muốn làm gì hả?" Hắn dùng sức suýt đầu, hung hăng dùng ngực huých vào ngực Phong Chú Ngôn. "Anh muốn làm cái gì! Tôi cảnh cáo anh, tôi không leo lên xe của anh để làm cái trò đó, nếu muốn làm cái chuyện chết tiệt kia, mời anh tự mình làm, tôi tuyệt đối sẽ không nguyện ý!" Phong Chú Ngôn sững sốt một chút, thừa dịp y ngăn người, hắn lập tức giật tay ra, hai tay được tự do rồi, hắn liền giơ chân đá Phong Chú Ngôn không một chút lưu tình, bởi vì bên trong còn chất chứa lửa giận lần trước bị Phi Sầu trào phúng. "Tên sắc ma này, rốt cuộc tính làm gì? Nói rõ ra, đừng tưởng dọa được tôi, lão tử này không dễ bị dọa vậy đâu." Phong Chú Ngôn bị hắn đá một cú, thân thể bị chấn động lùi về sau, phát ra một tiếng kêu đau, không còn bị áp chế, hắn lập tức đứng lên, áp ngực Phong Chú Ngôn, đưa gương mặt tới gần, giọng điệu tựa như lão Đại hung ác đang hỏi đàn em, hắn không phải nhuyển quả hồng chỉ biết khóc khóc đề đề, tuyệt đối không phải. "Anh đưa tôi đến chỗ dã ngoại hoang vắng này làm gì? Nói a, không nói tôi liền cho anh biết tay." Phong Chú Ngôn trông choáng váng một chút, đại khái không nghĩ tới hắn lại dám đánh y, y ho khan vài tiếng, giống như có thở không ra hơi. "Nói a, anh còn giả ngốc, muốn hủy thi diệt tích a, vừa rồi có phải là mua mấy thứ quỷ cái gì không?" Hắn lấy bao đồ Phong Chú Ngôn vừa mua lôi ra, một bộ quần áo mềm mại phủ lên người Phong Chú Ngôn, Vu Nhân Trí thiếu chút nữa ngậm miệng không nói gì, "Đây là cái gì? Quần áo hangten!" Trong cái gói là một bộ đồ dạng bảo thủ (kín), Phong Chú Ngôn ôm đầu, giống như vẫn còn choáng váng, y thấp giọng nói: "Cậu..... cậu phải thay quần áo!" "Tôi thấy quần áo này tốt lắm, đổi làm chi?" Hắn căn bản hoàn toàn không hiểu Phong Chú Ngôn làm vậy để làm gì, dùng vẻ mặt hàn khóc lôi hắn ra khỏi công ty, nguyên nhân chính là muốn hắn thay quần áo, y có bệnh a. Phong Chú Ngôn lắc đầu, "Không được, một chút cũng không được." "Tôi không muốn đổi, không được sao?" Hắn lúc này đã dẹp bỏ bộ dáng tàn khóc, không thể tưởng được Phong Chú Ngôn thừa dịp hắn lơ lửng lập tức lại áp đảo hắn, lần này y không hề có chút sợ hãi nào, không để cho Vu Nhân Trí có cơ hội phản kích, y bác hạ ngoại y của hắn với quần xong, giúp hắn mặc bộ đồ xấu đến chết kia vào, Vu Nhân Trí tức giận rống to. "Anh làm cái gì? Tôi không muốn mặc loại quần áo nhìn y như vận động viên thể này, tôi lại không phải đang tập....." "Tiểu Trí, cậu nghe tôi nói....." Vu Nhân Trí vừa nghe được hai chữ "Tiểu Trí", bỗng nhiên phát giận, hắn giơ tay đập vào mặt Phong Chú Ngôn, "Không được gọi tôi là Tiểu Trí, tôi không muốn nghe! Bình sinh tôi hận nhất người ta gọi tôi là Tiểu Trí, để làm chi, nhìn bộ dạng tôi thể này, có thể gọi tôi là Tiểu hã." Phong Chú Ngôn phỉ sức của chín trâu hai hổ, mới đem hắn cố định tại chỗ ngồi. "Tiểu Trí, đừng kích động, cậu ăn mặc như vậy lộ ra nhan sắc đầu nhũ, không..... không được để người khác xem." (hí hí, ta giữ nguyên văn nhé không thêm bớt nhé) "Anh quần được tôi sao, tôi chính là cao hứng cấp cho người khác xem, anh quần được sao?" Hắn mắng rất ác liệt, Phong Chú Ngôn nghe vậy nhú mày, "Cậu muốn cho ai xem?" "Nam nhân lộ ra, đương nhiên là cho phụ nữ xem, anh nghĩ rằng tôi là vì cho anh xem à, bớt tự tin đi, nếu không thấy anh là kẻ có tiền, lão tử sẽ không cùng đàn ông làm." Ánh mắt Phong Chú Ngôn trở nên thâm trầm, Vu Nhân Trí còn loạn mắng: "Anh chỉ có làm lần đầu tiên là có trả tiền mà thôi, lần thứ hai, lần thứ ba căn bản là chưa cho tiền, mà chi phí lần đầu tiên tôi còn xé mắt, cho nên anh căn bản không hề trả cho tôi một đồng." "Cậu làm như vậy là vì tiền?" Thanh âm của Phong Chú Ngôn đã thấp đến không thể thấp hơn, Vu Nhân Trí

trong lòng cũng thực sự không thống khoái, cảm giác khó chịu hết như lúc gặp Phi Sầu vậy, càng lúc càng không thể chịu được.“ Đúng, vì tiền, không được sao? Bằng không sao tôi lại hạ tiện như vậy, cùng đàn ông làm ba lần bảy lượt chứ?”Hắn rống to.Phong Chú Ngôn lộ ra vẻ mặt bị tổn thương,” Tôi..... Tôi hiểu, ba lần kia cậu muốn bao nhiêu tiền?”Vu Nhân Trí bắt lộn(đưa đi đưa lại) tóc mình, hắn nói bừa:” Một ngàn vạn.”Hắn mới là người bị thương, hơn nữa là người bị tổn thương, Phong Chú Ngôn kia bày ra bộ mặt đó làm gì chứ, làm như y là người bị hại, còn mình mới là kẻ hại người, hắn sẽ không bị lừa đâu.Phong Chú Ngôn lái xe trở về công ty, trên đường hoàn toàn không nói lời nào với hắn, hắn bởi vì bị mặc vào quần áo y như đồ vận động trong lòng cũng thực không thoải mái, hắn quay đầu đi, nhìn ra ngoài cửa sổ, không thèm nhìn y nữa.Ngày thứ hai hắn liền bị điều sang bộ phận nghiệp vụ, làm hắn đại lấp bắp kinh hãi, lúc trước hắn muốn chuyển tới bộ phận nghiệp vụ, Phong Chú Ngôn còn sống chết không cho hắn chuyển, không thể tưởng được bây giờ y lại chuyển hắn sang bộ phận nghiệp vụ.Càng kinh ngạc chính là, ngày hắn lĩnh lương, tới ngân hàng rút tiền, rõ ràng phát giác trong tài khoản tăng thêm một ngàn vạn, hắn kiểm tra lại vài lần, rốt cục có thể xác định số dư tài khoản của hắn thực sự có hơn một ngàn vạn.“ Tên hỗn đản này muốn làm..... làm cái gì?”Hắn còn gọi điện thoại yêu cầu ngân hàng xác nhận lại, xác nhận một ngàn vạn này có phải là ngân hàng chuyển nhầm, kết quả không phải, là thật sự có người chuyển một ngàn vạn cho hắn, nhầm mắt cũng biết, người này là ai.Hắn tự dưng vô cớ có một ngàn vạn, tuy là trước kia dùng tiểu thí thí đáng yêu của mình đổi lấy, nhưng mà nhiệt thành trong công tác của hắn bỗng nhiên trở nên lãnh đạm.Càng đáng giận chính là, có một lần hắn đi ăn đồ ăn Trung Quốc thì gặp Thụy Thu, bởi vì bất đồng ngành, hắn căn bản là sẽ không gặp được cô ta, liền như vậy vừa vặn, ngày hôm đó hắn gặp cô ta, Thụy Thu cười lạnh nói với hắn:” Giờ thì tiếng Anh của anh có tệ cũng không sao cả, dù sao anh không còn là trợ lý đặc biệt của tổng tài nữa, tôi đã sớm nói với anh rồi, chức vị này anh không thể làm lâu được mà.”Lần đầu tiên trong đời hắn muốn đánh phụ nữ, hơn nữa hiện tại hắn không thể gặp được Phong Chú Ngôn, hắn cũng hiểu, Phong Chú Ngôn là tổng tài cao cao tại thượng của bọn họ, không phải là người mà nhân viên nghiệp vụ nhỏ nhỏ như hắn có thể thấy.Hắn bỗng nhiên cảm thấy buồn, có đôi khi ở một mình trong căn phòng nhỏ, tự nhiên muốn chảy nước mắt, cũng không biết tại sao lại như vậy, mở TV coi thì thấy một bộ phim văn nghệ tình yêu, thế nhưng lại càng không nhìn được mà khóc, khóc đến không thể ngừng được.Hỗn đản Phong Chú Ngôn, đã ném qua thân thể hắn, thế nhưng liền có mối nối cũ đem hắn đuổi đi, nhất định là y muốn ở cùng Phi Sầu, hắn sẽ không cho y toại nguyện đâu!Hắn gạt nước mắt quyết định, Vu Nhân Trí hắn nhất định phải đạt thành tích siêu tốt, như vậy mới sớm được thăng chức, chức vị càng cao, Phong Chú Ngôn mỗi ngày đều phải gặp hắn.Phương pháp này rất tốt, chỉ có điều là phải cố gắng trường kỳ, ai, hắn hiện tại chỉ đang làm chơi chơi, còn nói trường kì kháng chiến, hắn cầm lấy di động, bấm số của Abbey.Cảm giác có bằng hữu thật tốt, Abbey cùng hắn ca hát, sau đó bọn họ đi ăn đêm, còn uống được vài bình, hắn uống nhiều lắm, ngay cả khi thể chất thuộc loại không uống được nhiều rượu, hay là vì cảm thấy không thoải mái nên mới uống nhiều,‘ Tôi hình như muốn ói ra.....’Hắn tựa vào tường, biểu tình muốn ói, nhưng kỳ thật là hắn không ói được, mà Abbey còn xin hơn hắn, hai người bọn họ khoác vai nhau, bắt đầu ca hát, Abbey mới hát lên một tiếng, hắn liền lập tức bịt miệng Abbey hét lớn:” Tôi không muốn xướng tình ca.”Hiện trong lòng tình đang không tốt, còn xướng tình ca, không phải tự mình chịu tội sao?Không đợi Abbey hát, hắn dùng ngữ âm không được đầy đủ xướng lên, hắn một bên xướng, một bên cười, làm Abbey cũng ôm bụng cười to.” Cậu hát thật khó nghe a, A Trí.”“ Cậu quản được tôi, hai lão hổ, hai lão hổ, chạy rất mau, chạy rất mau.....”Hắn càng hát càng mạnh hơn, cuối cùng Vu Nhân Trí cơ hồ ghé sát vào người Abbey,” Abbey, nói thực ra, cậu thấy bộ dạng của tôi thế nào?”Abbey túy nhân mông lung nhìn khuôn mặt tuần tú của hắn,” A Trí, bộ dạng của cậu rất tuần tú, so với tôi đẹp trai gấp trăm lần.”“ Đẹp trai thì dùng được cái thí gì! Tôi vẫn là.....”vẫn là không bằng người đó.Hắn nhớ tới khuôn mặt của Phi Sầu, gương mặt kia tựa như là ngọc thạch ngưng tạo mà thành, trắng nõn vô hạ, trừ gương mặt rất trắng ra, hắn thật đúng là đẹp đến chịu không được, tuy cá tính có thể cùng Thụy Thu tranh thế giới nữ đệ nhất danh, nhưng hắn có thể khiến cho Phong Chú Ngôn mê hoặc gât gao.Nhất định là y đem ta ra làm thí nghiệm, bởi vì Phi Sầu cũng là nam, cho nên phải lấy ta ra làm thí nghiệm trên giường trước, sau đó mới quyết định muốn cùng Phi Sầu trên giường như thế nào a.“ Đáng giận, đáng giận.....”Hắn mắng to, hắn quyết định, phải phóng túng mình, hôm nay phải cùng Abbey lên giường mới được, không chỉ có Phong Chú Ngôn mới có thể làm hắn có cảm giác sướng khoái như vậy mà bất cứ người đàn ông nào cũng đều có thể.“ Abbey, chúng ta thử hôn nhau không?”“ Được!”Abbey đã say đến bất tỉnh nhân sự, hắn mặc kệ nói cái gì, hắn đều nói được.Khi hắn dùng lực định hôn xuống, chạm phải mùi rượu trong miệng Abbey, hắn cảm thấy ghê tởm, dù say như thế nào cũng không thể hôn xuống được.“ Đáng giận..... Đáng giận.....”Hắn lại mắng vài tiếng, hắn cho dù muốn thất thân, Abbey cũng hoàn toàn không thể nằm

trong danh sách được.—————He he, suýt chút nữa nà bọn Abbey mất nụ hôn đầu tiên + đời xử nam nhá! (ta hêm tính với phụ nữ nhá). Còn em Trí thì càng lúc mình càng hêm hủ em mún gì nữa

7. Chương 7

CHƯƠNG 7Xa xa xuất hiện một thân hình cao lớn, cho dù cách một lớp quần áo, cũng có thể thấy cơ thể bên trong nhất định rất tráng kiện, loại đàn ông mà hần muốn phải là loại kia kia.Vu Nhân Trí lão đảo đứng lên, tuy người đàn ông kia đang đứng nói chuyện trong bóng tối, nhưng hần chỉ mới tiến lên vài bước đã phát hiện ngay y chính là Phong Chú Ngôn.Cho dù tối như vậy, hần vẫn nhận ra là Phong Chú Ngôn, dù sao hần cũng đã bị y nhìn thấy hết, thay lời khác mà nói, hần cũng thấy hết của Phong Chú Ngôn, cho dù y hóa thành tro bụi hần cũng có thể nhận ra được.Mà Phong Chú Ngôn đang nói chuyện với một kẻ đáng vẻ trông thật dễ tiện khiến hai mắt hần muốn phát hỏa, hai người chỉ đứng nói chuyện thì thôi đi, tên kia còn dám nắm tay nắm chân Phong Chú Ngôn, chỉ kém không quần cả thân thể vào thôi.Thân thể của Phong Chú Ngôn há có thể cho người sờ loạn! Một cổ tức giận bùng lên, mà cái tên Phong Chú Ngôn đáng chết kia thể nhưng cũng tùy ý hần sờ tới sờ lui, hơn nữa tên kia còn xoa bóp lưng tung, y rốt cuộc có điên hay không a? Như thế nào có thể tùy ý để cho một tên đàn ông loạn thất bát tao sờ tới sờ lui chứ.Bọn họ không chỉ sờ sờ nhu nhu mà thôi, tên kia còn dùng hai tay ôm chặt lấy Phong Chú Ngôn, hôn Phong Chú Ngôn, đứng xa xa mà nhìn, cũng biết bọn họ đang hôn thật, hần tức giận đến toàn thân phát run, Phong Chú Ngôn chết tiệt dám ở trước mặt hần cùng một người đàn ông khác hôn đến chết đi sống lại, y là đem hần trở thành người chết sao?Hần bước dài tới đó, đại khái là quá mức tức giận nên hần cơ hồ đã hết say rượu, trong lòng chỉ toàn là tức giận, còn có một chút buồn bã.” Uy!”“ Ân?”Tên đàn ông kia quay sang Vu Nhân Trí, Vu Nhân Trí không chút suy nghĩ tung ra một quyền ngay giữa mũi đối phương, đối phương vừa nhảy dựng vừa thét lên, tiếng kêu vừa bén nhọn lại chói tai làm màng nhĩ của hần xém chút thủng luôn, lại cũng làm tâm tình hần sáng khoái không ít.“ Tiểu Trí?”Phong Chú Ngôn ngạc nhiên nhìn Vu Nhân Trí, thật giống như không thể tưởng tượng Vu Nhân Trí sẽ xuất hiện tại chỗ này, mà đối phương cũng quyết không yếu thế một tay đánh lên mặt Vu Nhân Trí.” Đáng giận, người muốn làm gì?”Vu Nhân Trí dùng hết khí lực đánh một quyền vào kẻ kia, dám cướp đàn ông của hần, muốn chết a.” Hồn đảo! Đàn ông của ta, người cũng dám tranh?”Thấy hai người kia đang muốn đánh đến long trời lở đất, Phong Chú Ngôn vội đỡ lấy nắm tay của Vu Nhân Trí, Vu Nhân Trí tức giận đến gờ chân, nước mắt cũng tức giận chảy ra.Phong Chú Ngôn không cho hần đánh tên này, xem ra y đã tìm được tân hoan, cần bản là không cần hần, hơn nữa y còn muốn bảo hộ người này, tức là người này còn quan trọng hơn hần.Hần rất muốn khóc to lên cho hã, nếu không phải còn một chút tự tôn, hần đã khóc òa lên.Hần còn không phát hiện mình đang khóc, miệng cũng đã có vị mặn của nước mắt, ác, đáng chết, hần hiện tại lại biến thành quỷ yêu khóc, vì Phong Chú Ngôn mà ăn dấm chua, lại còn cùng một tên đàn ông đánh nhau, mà Phong Chú Ngôn còn không thêm để ý đến hần, hần quả thực khó coi đến cực điểm!“ Tiểu Trí!”“ Đừng gọi tôi.....”Hần sao lại đáng giận như vậy.Hần xoay người định bỏ đi, lại rơi vào trong lòng Phong Chú Ngôn, Phong Chú Ngôn nắm tay hần kéo vào trong lòng, hần tị thể loạn lưu mà dùng áo của Phong Chú Ngôn như giấy vệ sinh lau nước mắt.Phong Chú Ngôn một tay ôm lấy hần, một tay lấy ví rút tiền mặt ra, đưa cho người kia.” A Nhã, thật có lỗi.”Người kia rốt cục cũng không tái truy đánh nữa, nhưng hần yết hầu cô lỗ cô lỗ hai tiếng lộ ra quái âm nói:” Chính là hần a.”Phong Chú Ngôn tương bị giáp phóng nhập khẩu đại (hem hủ), lại ôm Vu Nhân Trí, y mơ hồ không rõ nói:” Ân, hần chính là Tiểu Trí.”“ Anh cũng thật không có mắt.”Người gọi A Nhã kia phát ra một trận quái thanh, liền xoay người rời đi, trước khi bỏ đi còn nói:” Nếu cần thì cứ đến tìm tôi, tôi vẫn có thể làm tình nhân của anh.”Nghe thế, Vu Nhân Trí tức giận đến rút giày định ném hần, một bên tức giận la hét:” Không đến lượt người a.”A Nhã hai mắt thu hẹp lại, liếc hần một cái, sau đó không quay đầu lại tiêu sái rời đi. Lúc đó Abbey đã say đến mức nằm ngủ luôn ở ven đường, mà hần thì đang ở trong lòng Phong Chú Ngôn, khóc ướt cả áo của y:” Em khóc vì tôi?”Lời nói của Phong Chú Ngôn đầy ngạc nhiên.Hần rống to phản bác, chỉ có điều thanh âm mang theo tiếng nấc hoàn toàn không có chút uy lực nào, càng huống chi trong tay hần còn cầm chiếc giày chưa kịp ném, hần vội vàng mang lại vào chân“ Không phải, tôi đây là bị cát rơi vào mắt.....”Phong Chú Ngôn đưa tay ôn nhu lau nước mắt cho hần, lệ dịch của hần thấm ướt bàn tay ấm áp của y, Phong Chú Ngôn khẽ cúi xuống định hôn hần, hần tức

giận đẩy y ra.“ Anh vừa mới hôn tên kia, tôi không cho anh hôn tôi.” Phong Chú Ngôn ngốc lẳng, hần khóc òa lên:“ Anh phải súc miệng sạch sẽ mới có thể hôn tôi!”“ Tiểu Trí!” Phong Chú Ngôn dùng thanh âm ngọt ngào lại mang theo bi thương nhẹ nhàng gọi hần, làm Vu Nhân Trí rốt cuộc không thể nhẫn nại dùng sức đánh vào ngực y,“ Anh là tên hỗn đản, thượng tôi rồi thì phải chịu trách nhiệm chứ? Chỉ đưa một ngàn vạn là xong à, Vu Nhân Trí tôi là loại người dễ dàng dùng tiền mua như vậy sao?” Rõ ràng lúc trước chính miệng hần đòi một ngàn vạn, nhưng hần hiện tại hoàn toàn không nhận sai, tóm lại hết thấy đều là lỗi của Phong Chú Ngôn, tất cả đều là y làm mình khóc, cũng là y khiến mình trở nên đa sầu đa cảm, hại mình không chỉ xem loại chương trình mà trước kia tuyệt đối sẽ không xem mà còn khóc nức nở, đều là y khiến mình trở nên quý dị như vậy.“ Anh yêu em, Tiểu Trí.” Vu Nhân Trí nghe câu này, nước mắt rơi càng nhanh hơn, chỉ một câu này đã làm hần tâm hoảng ý loạn, càng làm cho ngực hần đầy ảm áp, hại hần càng muốn khóc. Ác! Hỗn đản, đều là y, làm hần biến thành quỷ yêu khóc, nhưng mà hần vừa khóc, trong lòng lại cảm thấy vô cùng vui vẻ.“ Anh dám nói dối, tôi liền đánh anh, ô ô..... Nói lại lần nữa xem.”“ Anh yêu em.”“ Nói lại lần nữa.” Mới nghe hai lần mà thôi, một chút cũng không thấy thỏa mãn, chịu nhiều ủy khuất như vậy, hần đương nhiên phải nghe thật nhiều lần a.“ Anh yêu em.” Vu Nhân Trí ở trong lòng y cảm động đến khóc khóc đề đề, Phong Chú Ngôn nói y yêu hần a, hần đã sớm biết y mê luyện thân thể hần mà, hần quả nhiên không đoán sai.” Nói thêm nhiều lần nữa a.”“ Anh yêu em, anh yêu em, anh yêu em.” Vu Nhân Trí hôn lên đôi môi Phong Chú Ngôn, cảm giác cứng rắn mang chút nhu nộn, làm hần càng khó khống chế, sớm đã quên chuyện hần muốn y súc miệng, hần yếu đuối khóc rờn nói:“ Anh gạt tôi, bằng không anh sao lại không thêm nghĩ tới tôi như thế nào đã đem tôi điều đi xa như vậy, mỗi ngày đều không nhìn được anh.” Hần đã chủ động, Phong Chú Ngôn cũng không còn ngại ngần gì mạnh mẽ tách môi hần ra mà nồng nhiệt hôn, lập tức giải thích nguyên nhân y vì cái gì phải làm như vậy.“ Anh nghĩ rằng em không muốn nhìn thấy anh, Tiểu Trí, anh nhiều năm như vậy luôn luôn nghĩ đến em, em lại một chút cũng không nhớ ra anh.”“ Cái gì? Trước kia tôi đã từng gặp anh sao?” Lần này tới lượt Vu Nhân Trí kinh ngạc, gặp qua mãnh nam anh tuấn thế này, hần đáng lý sẽ không quên a. Phong Chú Ngôn dùng cánh tay khóa hần lại trong lòng, lộ ra vẻ thất vọng,“ Em đã quên rồi, chúng ta đã từng học chung tiểu học, khi đó anh theo họ mẹ, họ Phương.” Vu Nhân Trí nhìn khuôn mặt tuấn tú trước mặt, hần hoàn toàn nghĩ không ra, hần rời khỏi trường đã lâu như vậy, ai mà nhớ rõ a. Nhưng tốt nhất là đừng để cho Phong Chú Ngôn biết hần nghĩ không ra, bọn họ thật vất vả mới cải thiện được quan hệ, nói không chừng lại thay đổi a, nghĩ vậy, hần quyết định thay đổi đề tài, tốt nhất là làm Phong Chú Ngôn quên đi chuyện này, mà phương pháp hữu hiệu nhất để cho đàn ông quên đi mọi chuyện thì chỉ có một a! Hần giữ chặt vai Phong Chú Ngôn, hôn càng kịch liệt, một bên sá ách nói:“ Em cái gì cũng không muốn nghĩ, em chỉ muốn anh, Ngôn, em muốn ...với anh, trên giường.” Hần không chỉ hôn kịch liệt, còn dùng đùi ma sát hạ bộ của Phong Chú Ngôn, cảm nhận được bộ vị mẫn cảm của Phong Chú Ngôn đã bị hần làm cho dần dần ngạnh lên.“ Tiểu Trí.....”“ Ngôn.....” Phong Chú Ngôn ôm lấy hần, đưa hần mang lên xe, y vui sướng nói:“ Em nhận ra anh rồi sao? Tiểu Trí.”“ A a.....” Hần phát ra âm thanh ậm ừ, Phong Chú Ngôn vẫn còn muốn hỏi a, hần một chút cũng không muốn nói tiếp, bởi vì bây giờ hần đối với Phong Chú Ngôn một điểm ấn tượng cũng không có, sau khi về nhà hần phải đi tìm lại album kỷ niệm tốt nghiệp tiểu học- nếu hần còn chưa vứt mất, khi đó tra ra Phong Chú Ngôn là ai mới được, đến lúc đó hăng cùng y ôn lại chuyện cũ. Quan trọng nhất là bây giờ phải làm y vẫn đông vẩn tấy, chứ không hỏi chuyện đó nữa, cho nên hần cúi người, kéo khóa quần của Phong Chú Ngôn ra rồi dùng miệng liếm mát, tay cũng nhu nhuyến.“ Tiểu Trí, anh đang lái xe.....” Y phát ra thanh âm rên rỉ thống khổ.“ Anh cứ làm việc của anh, ngô ngô.....” Miệng hần lấp đầy phần thân của Phong Chú Ngôn, lời nói mơ hồ không rõ. Đây là lần đầu tiên hần giúp đàn ông làm việc này, còn tại trên xe làm, xem như rất khó khăn, hần cũng không tin hần tốn sức như vậy mà Phong Chú Ngôn còn có thể nhiều lời được nữa. Hần cảm giác đùi Phong Chú Ngôn nhanh chóng mở rộng ra, hần càng ngậm sâu, Phong Chú Ngôn càng thở dốc, như hần đoán, y đã không còn nói thêm gì nữa gì, hoàn toàn bị ý niệm “muốn làm” vậy hãm. Dừng lại xuống xe, hai người liền thẳng đến thang máy, tại thang máy, Phong Chú Ngôn cuồng hôn hần làm hần gần như hôn mê, chờ đến khi hần ý thức được tình hình xung quanh thì hần đã nằm ở trên một chiếc giường lớn, hần không hiểu được mình làm sao mà vào được trong phòng nữa, mà dù sao đi nữa thì hiện tại làm tình quan trọng hơn. Hần tích cực lấy tay vuốt ve trước ngực Phong Chú Ngôn, thực rắn chắc a, mỗi một vị trí trên người y đều khiến hần nước miếng chảy ròng ròng, hần sờ xuống dưới, vuốt ve đồn bộ cường kiện của Phong Chú Ngôn, Phong Chú Ngôn thở dốc đề hần lên trên giường.“ Em nhớ ra anh chưa? Tiểu Trí, chúng ta cùng bị đánh trên một cây cầu lớn, anh nói chờ anh lớn lên, kiếm thật nhiều tiền, anh sẽ bảo vệ em.” Hần đã từng bị bắt nạt trên cầu sao? Sao hần không có chút ấn tượng nào, hần còn nhớ rõ mình là tiểu bá vương âm hiểm, chuyên môn mang một đám đệ tử dưới tay đi bắt nạt người khác mà.“ Ân..... a a..... a.....” Phong Chú

Ngôn thoát hạ quần hần, kéo quần lót ra, Phong Chú Ngôn chỉ là lấy tay vuốt ve mà thôi, hần liền phát ra tiếng ngâm thanh. “Sau khi cha anh nhận anh, liền mang anh đi, anh sang Mỹ, nhưng anh không có một ngày không nghĩ tới em, anh thề phải trở nên rất giàu có, sau đó cho em một cuộc sống thật giàu sang.” Hần chủ động mở ra hai chân, đặt ở hạ thân Phong Chú Ngôn, vạy vẹo thân thể mình, hần muốn Phong Chú Ngôn lại dùng thứ nóng bỏng kia tiến vào thân thể của mình, lập lại rút ra tiến vào, thỏa mãn *** của hần. “Anh không quên em, Tiểu Trí, anh mỗi ngày đều nghĩ tới em, nghĩ có thể với em cùng một chỗ như vậy.” Y rút cục cổ động yêu thân, tiến vào trong vợ thể Vu Nhân Trí, Vu Nhân Trí run rẩy tiếp nhận vật cường thể nhiệt ngạnh kia lọt vào, y dùng lại một chút, rồi đột nhiên thúc mạnh vào, hần liền cắn vào tay Phong Chú Ngôn, sau đó anh anh khóc, khoái cảm điên cuồng chiếm đầy thân thể hần. “Anh chỉ nghĩ đó là tình cảm ngây ngô của con nít, cho nên mới đối với em nhớ mãi không quên, nhưng sau khi gặp lại em cảm giác càng mãnh liệt, Tiểu Trí, anh yêu em, anh biết cả đời này anh chỉ yêu mình em.” Hần không nghĩ tới Phong Chú Ngôn vốn ít nói, nhưng khi nói lời yêu lại nhiệt tình mênh mông, toàn lời có cánh, Vu Nhân Trí cơ hồ vỡng huyễn vì yêu ngữ của y, khiến hần càng nhiệt tình hơn. “Ngôn, em muốn..... em muốn.....” Hần sắp không nhịn được nữa. “Chúng ta cùng nhau.....” Y nhẹ nhàng đáp. Cơ thể hần run rẩy, sắp sửa không nhịn được mà tiết ra, Phong Chú Ngôn thúc thêm một cái cuối cùng làm hần hét lên một tiếng khàn khàn, sau đó Phong Chú Ngôn mới phủ phục trên người hần. Ánh mắt hần mông lung nhìn Phong Chú Ngôn, bên trong tất cả đều là tìm được cao triều nước mắt, lập tức Phong Chú Ngôn hôn nhẹ lên môi hần, “Anh cho rằng em không muốn anh, cho nên anh mới tự bạo tự khí đi tìm A Nhã.....” “Đừng ở trước mặt tôi gọi tên người khác!” Hai người tình nhiệt qua đi, thân thể cảm thấy rất thư thích, Vu Nhân Trí dùng quyền đánh nhẹ lên trán Phong Chú Ngôn, thận trọng cảnh cáo, “Em đang nằm ở trong lòng anh, anh còn dám gọi tên người đàn ông khác, đương nhiên, phụ nữ khác cũng không cho phép.” Hần ăn dấm chua, làm Phong Chú Ngôn mỉm cười, Vu Nhân Trí nhìn không được ôm oán, “Anh cười lên trông đẹp như thế, tại sao khi ở văn phòng luôn trưng ra bộ dáng lãnh khốc vậy, gặp em cũng không thềm liếc mắt đến em một cái, hại em nghĩ rằng anh chỉ muốn thân thể của em, nên mỗi lần lên giường, anh mới nhiệt tình, còn sau khi xuống giường liền trở thành không quen biết.” Phong Chú Ngôn trên mặt có chút phiếm hồng nói: “Anh không thể nhìn em, Tiểu Trí, anh vừa thấy em thì sẽ mất đi thần trí, chỉ muốn đem em đè lên giường thôi.” “Kia có khoa trương lắm không?” Vu Nhân Trí mới hỏi một câu, lập tức thấy biểu tình của Phong Chú Ngôn khiến hần hiểu vừa rồi y nói thật, hần kinh ngạc nói: “Có chuyện này thật à?” Phong Chú Ngôn gật đầu, “Cho nên anh căn bản là không dám nhìn em, nhìn thấy em, anh sẽ không làm việc được.” Nguyên lai khi y đi làm thì ánh mắt lãnh nhược băng sương là như vậy a, Vu Nhân Trí liếm liếm môi, như xuân phong phất qua hai gò má cười khê nói, “Nguyên lai anh mê luyện em như vậy a?” “Tiểu Trí, anh yêu em.” Vừa rồi bởi vì đang làm tình, tâm tình kích động, cho nên còn bắt Phong Chú Ngôn lặp đi lặp lại yêu ngữ, nhưng hiện tại hai người đã làm xong, nằm ở trên giường ôm ấp thân mật, còn có chút tu nhân, Vu Nhân Trí trong lòng thiết hỉ, nhìn không được thẹn thùng nói: “Đừng nói nữa, thực dọa người a.” Phong Chú Ngôn hai tay ôm lấy hần, hết hôn lại vuốt ve sau lưng hần, làm cho hần lại có cảm giác, hần quay người lại, hôn ngược lại Phong Chú Ngôn, nhìn không được mà đem vấn đề mình luôn canh cánh trong lòng ra hỏi: “Còn..... Phi Sầu tiểu thư thì sao?” “Phi Sầu tiểu thư?” Mặt Phong Chú Ngôn lập tức đỏ ửng, hần chẳng qua mới gọi tên mà thôi, thế nhưng mặt Phong Chú Ngôn lại đỏ lên ngay, Vu Nhân Trí lập tức đẩy y ra, hần tức giận mắng: “Anh cùng Phi Sầu có tình cảm đúng không? Bằng không sao cứ mỗi lần nhắc tới hần, mặt anh liền đỏ lên ngay? Anh chưa từng như vậy đối với tôi.” Nói đến chuyện này, hại hần kích động muốn khóc, Phong Chú Ngôn mới thận trọng nói: “Anh cùng Phi Sầu tiểu thư căn bản là không có khả năng, nghề nghiệp của Phi Sầu là tâm linh, nghe nói hần tính rất đúng, anh thỉnh giáo hần nên làm sao mới có được trái tim của em, hần cho anh vài lời khuyên rất hiệu quả.” “Hần là nhà tâm linh?” Thu hồi nước mắt, Vu Nhân Trí giờ nắm tay đánh vào ngực Phong Chú Ngôn, “Anh gạt tôi, bây giờ làm gì còn cái gì mà tâm linh, anh đừng nghĩ cứ tùy tiện nói loạn lên là tôi có thể cho anh qua cửa, nói, anh là không phải đem hần làm chính, đem tôi làm bé, đừng nghĩ đến lấy linh dị giáo sư thần mi kia là có thể lừa tôi, trên đời này không có tâm linh gì hết!” Phong Chú Ngôn vội vàng lui về phía sau, y không dám đánh lại, chỉ có thể để hần đánh, nhưng mà Vu Nhân Trí dùng sức không nhỏ mà đánh y rất đau, y vội vàng giải thích: “Tiểu Trí, anh nói thực mà, khi đó anh vừa mới về nước, vừa mới tìm được em, anh thực lo lắng không biết nên làm thế nào thì em mới yêu anh, hơn nữa theo điều tra mà nói, kinh nghiệm phụ nữ của em rất nhiều, anh sợ em căn bản là không bao giờ muốn quan hệ với một người đàn ông như anh, cho nên khi anh nghe nói Phi Sầu tiểu thư tính rất chuẩn, anh liền dùng ba ngàn vạn để nhờ hần.” “Gì cơ?” Vu Nhân Trí ngốc đến ngây người, Phong Chú Ngôn thẳng thắn nói: “Là thật mà, Phi Sầu tiểu thư là nhà tâm linh nổi tiếng hàng đầu thế giới, anh chờ nửa năm mới được gặp hần, đáng lý ra phải tư vấn phải đến năm ngàn vạn, nhưng hần

thấy vấn đề này cũng không lớn lắm, cho nên chỉ lấy ba ngàn vạn mà thôi.” “ Ba ngàn vạn! Anh là tên đầu heo, anh thế nhưng liền để dành lấy ba ngàn vạn đưa cho người khác, trong đầu anh toàn là nghĩ (phân) sao hả? Anh thật ngu ngốc!” Vu Nhân Trí tức giận đến phá khẩu mắng to, ba ngàn vạn lận a, mà Phong Chú Ngôn thâm tình nhìn hắn nói: “ Chỉ cần tìm được em, sáu ngàn vạn cũng không quan trọng a.” “ Cái gì? Như thế nào lại biến thành sáu ngàn vạn?” Vu Nhân Trí dùng ánh mắt muốn giết người nhìn y, người kia ỷ rằng có tiền, không đem số tiền như vậy để vào mắt, cái gì mà bảo là “Chỉ cần tìm được em, sáu ngàn vạn cũng không quan trọng” chứ, suy nghĩ của người này chẳng biết bị cái gì mà ngốc đến cấp K vậy. “ Anh xin lời khuyên của Phi Sầu tiểu thư hai lần, một lần là gặp em lúc trước, một lần là gặp em lúc sau, còn có một lần là hắn chủ động tìm anh, cho nên lần đó không cần tính tiền.” “ Anh không cần nói nữa, bổn dẫn, càng nói tôi càng sinh khí, sáu ngàn vạn lận a, anh có biết sáu ngàn vạn có thể làm được những gì? Có thể mua thiết nhiều thiết nhiều danh bài, có thể ăn được thiết nhiều đồ ăn ngon.” Phong Chú Ngôn lại hôn hắn vài cái, thâm tình khoắn khoắn biểu tình không có một tia hối hận, “ Chỉ cần tìm được em, cái gì cũng không quan trọng.” Vu Nhân Trí lệ nóng doanh tròng, cũng không hiểu chuyện này là như thế nào, dù sao hắn siêu cảm động là được, hắn ngăn chặn Phong Chú Ngôn, hơi thở dồn dập nói: “ Hồn dẫn, anh làm em lại muốn nữa, chúng ta tái làm một lần.” Hắn ngăn chặn môi Phong Chú Ngôn, lại làm tình kịch liệt thêm một lần nữa, sau đó hắn ôm lấy Phong Chú Ngôn, Phong Chú Ngôn hôn nhẹ lên đôi môi đỏ mọng của hắn nói: “ Anh không biết em yêu ăn dầm chua như vậy, Tiểu Trí, chẳng qua khi em ăn dầm chua trông thật đáng yêu.” “ Đừng nói nữa, mất mặt quá.” Hắn giấu mặt vào ***g ngực Phong Chú Ngôn, hai người lại ở trên giường làm thêm một lần, khiến cho hắn rất đau, thí thí đau muốn chết, nhưng là trái tim lại tràn đầy tình yêu khiến hắn rất mãn nguyện. —————Chương sau bắt đầu ngược ời

8. Chương 8

CHƯƠNG 8 “ Hắc hắc hắc.....” “ Anh làm ơn đừng có cười quỷ dị như vậy được không?” Thụy Thu tức giận trừng mắt với hắn, từ khi hắn trở lại vị trí trợ lý đặc biệt, cô nàng luôn trưng ra bộ mặt sắp chết kia, xem ra nàng tối không chào đón hắn quay trở lại văn phòng này, cho nên để làm tâm tình của nàng khó chịu hơn, hắn sẽ thi lên lớp cao cấp, hơn nữa tiếng Anh của hắn càng học càng giỏi, bây giờ thì những câu tiếng Anh bình thường đã không còn làm khó được hắn, Thụy Thu hiện tại không có biện pháp tìm hắn gây phiền toái, nên lúc nào cũng có bộ dáng thực không cam lòng, khiến hắn càng nhìn càng thấy vui. Hắn cũng đã về nhà tìm lại album kỷ niệm tốt nghiệp, đơn giản là hắn muốn nhớ lại Phong Chú Ngôn là ai, để vạn nhất y hỏi hắn thì hắn mới có thể trả lời. Chẳng qua chuyện này cũng không phải là nguyên nhân chủ yếu, bởi vì hắn hiện tại cùng Phong Chú Ngôn đang ngọt ngào mật mật, hắn thật sự rất muốn tìm được ảnh chụp hồi nhỏ của Phong Chú Ngôn để xem xem hình dáng lúc nhỏ của y đáng yêu đến thế nào. Sau khi lật tung cả nhà lên, rốt cục từ một góc nhỏ cũng tìm thấy album kỷ niệm, hắn mở quyển sách ó vàng ra, bắt đầu tìm theo từng năm học, cũng tìm không thấy ai có hình dạng giống Phong Chú Ngôn. Cũng có thể có người khi lớn lên thì hình dạng không giống với lúc nhỏ, cho nên hắn bắt đầu tìm theo tên họ, hắn nhớ rõ Phong Chú Ngôn từng nói qua khi đó y theo họ mẹ là họ Phương. Tìm nửa ngày, nhưng hoàn toàn không có họ Phương trong lớp, hắn lại tìm ở lớp khác, cũng không có ai tên gọi là Phương Chú Ngôn, hắn lại lật lại một lần nữa, thậm chí cả trung học cũng tìm hết, bên trong tất cả đều không có ai là Phương Chú Ngôn cả. “ Này..... Này..... Làm cái gì? Hắn đổi cả tên sao chứ?” Càng xem càng kỳ quái, lại mơ hồ có cảm giác điềm xấu quái dị, hắn đành đem toàn bộ cất lại vào ngăn tủ, để chúng nó lại tiếp tục mốc meo. “ A Trí, con tại làm gì? Mau đến ăn cơm a.” Từ trong nhà bếp truyền đến thanh âm của mẹ hắn là Vu Lâm Ngọc Hỉ, hắn hiếm khi về nhà, nên lão mẹ liền bắt đầu nấu rất nhiều đồ ăn, hắn vỗ vỗ tro bụi trên tay, xuống nhà ăn cơm. “ Mẹ, trước giờ con có từng bị đánh tại một cây cầu lớn không?” Vu Lâm Ngọc Hỉ xới một bát cơm đầy cho hắn, lớn tiếng cười nói: “ Con nằm mơ mơ thấy con bị bắt nạt à? Con khi đó chuyên môn gây chuyện cho mẹ giải quyết, mẹ lúc nào cũng bị con làm cho tức chết, con không đi trêu chọc người khác là may lắm rồi, làm gì có chuyện bị kẻ khác bắt nạt?” “ Mẹ, mẹ nhớ không lầm chứ? Con thực sự chưa từng bị bắt nạt sao?” Trí nhớ của hắn đích thực là chưa từng bị bắt nạt, nhưng mà Phong Chú Ngôn không có khả năng đem loại chuyện này ra lừa hắn. “ Không có đâu, bổn dẫn, trí nhớ của mẹ người còn không có kém đến mức mấy chuyện nhỏ như vậy cũng không nhớ nổi đâu.” Vu Nhân Trí cầm bát lên và cơm vài cái,

rồi tiếp tục hỏi:” Mẹ, có thể mẹ nhớ lắm không? Con nhớ rõ hồi đó có đánh nhau trên một cây cầu lớn mà?”Hắn lại hỏi nữa, làm Vu Lâm Ngọc Hỉ cười phá lên:” Tiểu hài tử này, chúng ta sống ở đại đô thị, ở đây có cây cầu lớn có thể cho con bị đánh à, tới giờ hầu như đô thị không có đồ chơi, cũng không có khu đất trống nào lớn, ngõ hẻm thì lại nhỏ, mọi người chen chúc trong một căn phòng, con lại còn quậy phá như vậy, vạn nhất đánh nhau trên cầu thì người khác thế nào cũng vắng miếng, mẹ sẽ phải bồi thường rất nhiều, nhất định phải nhớ rõ.”Vu Nhân Trí không ăn nữa, sắc mặt là lạ, mẹ hắn liền hỏi:” Làm sao vậy, A Trí, sắc mặt sao tự nhiên lại khó coi như vậy.”“ Mẹ, con bỗng nhiên không thoải mái, con đi nằm một chút.”“ Được, cứ đi nằm một chút, có thể là do công tác quá mệt mỏi, đã về nhà rồi thì cứ thoải mái nghỉ ngơi, uống bát canh xong, liền đi ngủ đi.”“ Cảm ơn, mẹ.”Hắn uống hai chén canh, sau đó không ăn gì nữa mà buông bát, trở về phòng, hắn gục mặt vào gối, cái gì cũng không cần quan tâm mới là thượng sách.Cho dù là Phong Chú Ngôn hiểu lắm thì đã sao, dù sao bọn họ thực sự yêu nhau, hắn là chính là Tiểu Trí trong mắt của y, không phải đủ rồi sao?Hắn tuyệt đối sẽ không tự mình chuốc lấy phiền não đem chuyện này lộ ra cho Phong Chú Ngôn biết, bọn họ đang rất yêu nhau, mặc kệ hắn có phải là Tiểu Trí hay không, tuyệt đối sẽ không thay đổi.Vu Nhân Trí quang minh chính đại vào ở trong nhà của Phong Chú Ngôn, lý do là phòng tắm siêu lớn, hơn nữa lại có một bồn tắm mát xa lớn kinh người, bên trong phòng tắm còn có phòng tắm hơi rất tốt cho sắc đẹp, đối với một người yêu vẻ đẹp như hắn mà nói, đương nhiên là phải chuyển đến ở ngay, hắn liền lập tức trả căn phòng nhỏ mà hắn đang thuê, tiết kiệm được một khoản tiền không nhỏ a.Lần đầu tiên bọn họ cùng nhau tắm rửa, hắn còn thấy Phong Chú Ngôn đỏ mặt, làm hắn càng thích thú hơn, hiện tại mọi chuyện đã qua rồi, hai người cùng nhau tắm rửa thân mật, hắn cảm thấy vô cùng hạnh phúc.“ Ngôn, giúp em chà lưng.”Hắn đưa khăn tắm, Phong Chú Ngôn liền ngoan ngoãn chà lưng cho hắn, y cực kỳ cẩn thận ôn nhu chà khắp người hắn, bọn họ đã lập ước pháp tam chương chỉ được làm tình theo ngày quy định.Nguyên nhân tại vì mỗi lần hắn làm xong, thì thì rất đau, đi làm cũng không thoải mái, cho nên Phong Chú Ngôn phải nhượng hắn, bọn họ ước định thứ năm, sáu hàng tuần mới có thể làm, như vậy thân thể hắn mới có thể nghỉ ngơi, Phong Chú Ngôn cũng rất thức thời mà đáp ứng.“ A..... Thật thoải mái.....”Hôm nay là thứ ba, có khi ngày thường hai người cùng nhau tắm rửa, khiến cho trong lòng thực ấm áp, hắn thoải mái nhắm mắt lại, phao tảo nước ấm(phao=bọt, tảo=xao động??), bên trong còn thả thêm rất nhiều phấn hương, là hàng Pháp quốc nhập khẩu, mùi siêu thơm làm hắn vô cùng thoải mái, đương nhiên đây là Phong Chú Ngôn trả tiền.Phong Chú Ngôn vứt khăn tắm sang một bên, ôm lấy hắn nằm tựa vào thành bồn,” Tiếng Anh của em càng ngày càng tốt, Tiểu Trí.”“ Đương nhiên, sợ chưa, sợ rằng em càng được nhiều phụ nữ hoan nghênh không a?”(chém ạ)Hắn mở một mắt, muốn tẽ mi lộng nhãn, không thể tưởng được Phong Chú Ngôn đột nhiên căng thẳng, siết chặt hắn, sắc mặt khẩn trương, Vu Nhân Trí trong lòng lặng lẽ thở dài, ngốc đầu gỗ này chuyện gì cũng tưởng thật, nghe không hiểu mấy lời nói đùa này, thật là ngốc nghếch mà.Hắn xoay người lại, định giải thích là mình chỉ nói đùa thôi, đột nhiên từ trong phòng truyền đến tiếng di động của Phong Chú Ngôn.“ Di động của anh kêu kìa, nhanh đi nghe đi.”Công việc của Phong Chú Ngôn tuy rất nhiều, nhưng y cực chú trọng riêng tư, mọi người trong công ty đều biết, cho nên nếu có điện thoại ngoài giờ làm việc, liền đại biểu nhất định là rất quan trọng, bằng không không ai ngu ngốc đến độ dám quấy rầy y.Y bước ra khỏi bồn tắm, thân mình cường tráng nhờ tập thể hình trần trụi làm nước miếng Vu Nhân Trí chảy ròng ròng, nếu không phải mỗi lần y làm tình đều khiến hắn ngày hôm sau rất khó đi đứng, hắn cam đoan chính mình đã sớm nhảy lên trên người y rồi.Tưởng tượng tới thời khắc nhiệt tình, Vu Nhân Trí nghĩ thấy thể lực của Phong Chú Ngôn thật đúng là không phải của người thường mà, mặt hắn lập tức hồng hồng khi nhớ tới lúc ôn nhu nhiệt tình, đột nhiên nghe thấy ngoài cửa Phong Chú Ngôn hét lớn một tiếng:” Anh nói bây bạ gì đó?”Hắn chưa bao giờ thấy y gầm rú như vậy, Vu Nhân Trí đứng dậy, quần khăn tắm đi ra, sắc mặt Phong Chú Ngôn trông cực kỳ nghiêm trọng, hắn đi tới, ôm lấy vai y, tò mò hỏi:” Có chuyện gì vậy? Sao lại la lớn như vậy? Công ty xảy ra chuyện hay sao?”Vu Nhân Trí đang tính nói tiếp thì Phong Chú Ngôn rút cánh tay ra, y vội vã chuyển hướng đi vào thư phòng, sau đó khóa cửa phòng lại, tự nhốt mình bên trong nói điện thoại, ngẫu nhiên còn có thể nghe được vài tiếng rống to của y.“ Làm sao vậy?”Vu Nhân Trí không hiểu y bị cái gì, y chưa từng lạnh lùng như vậy, làm hắn có chút tổn thương, hắn bực bội mặc đồ ngủ vào, nằm trên giường, hắn quyết định hôm nay phải kéo dài đề tài kim phát mỹ nữ kia cho Phong Chú Ngôn tức chết mới thôi.Hắn đợi một lúc thì ngủ quên mất, sáng hôm sau, khi hắn tỉnh lại thì Phong Chú Ngôn đã sớm không thấy bóng dáng, mặt khác một bên giường căn bản là không có dấu vết ai nằm qua, đại biểu y không ngủ cả đêm.Vu Nhân Trí bắt đầu có điểm khẩn trương, Phong Chú Ngôn bởi vì công việc rất nhiều, cho nên phi thường chú ý chất lượng giấc ngủ, y tuyệt đối không có khả năng không ngủ, sau đó để mình không có tinh thần xử lý công việc..... Trừ phi có chuyện gì đó khẩn cấp phát sinh khiến y không ngủ được.Hắn đến công ty, Phong Chú Ngôn điện thoại cho Thụy

Thu, nói hai ngày này y có công việc khẩn cấp, không tới công ty, Thụy Thu không biết quan hệ của bọn họ nên châm chọc hẳn:” Trợ lý tổng tài, tổng tài sao không nhắn lại cho anh rằng mình không đến công ty nhỉ?”Hắn siêu cấp bất mãn Phong Chú Ngôn, có bất kỳ chuyện gì, bọn họ đều có thể nói, sao đột nhiên lại thần bí hề hề vậy, đã vậy còn chơi trò mất tích nữa, y rốt cuộc định làm cái gì?Hắn không có tâm tình cùng Thụy Thu so đo, buổi tối quay về nhà Phong Chú Ngôn, hắn quyết định nếu Phong Chú Ngôn trở về, nhất định phải mắng cho y một trận tối tăm mặt mũi luôn, nhưng tới ngày thứ tư, thứ năm y cũng chưa đi làm, cũng không có về nhà.Thứ sáu, ngày y không cần đi làm, nhưng y cũng không về nhà, Vu Nhân Trí liên tục gọi di động cho y, nhưng Phong Chú Ngôn tất cả đều không có tiếp, rõ ràng điện thoại vẫn thông, y chính là không tiếp, bỏ qua không đem hắn để vào mắt.Điều này làm cho Vu Nhân Trí tức điên, hắn nhìn gổ đầu mắng:” Tôi sẽ không cho anh bình tôi nữa, anh là đồ hỗn đản, hỗn đản, hỗn đản!”Hết một tuần y vẫn không trở về, làm Vu Nhân Trí từ tức giận biến thành lo lắng, y chưa bao giờ mất liên liên lạc lâu như vậy, sẽ không phải là đã xảy ra chuyện không hay gì chứ.Hắn vô cùng lo lắng, mất ngủ đến nửa đêm mới ngủ, ngủ rất say, cho nên không có nghe thấy tiếng Phong Chú Ngôn lặng lẽ đóng cửa.Phong Chú Ngôn về mặt tiêu tụy tiến vào phòng, y kéo ghế dựa ngồi ở bên giường, Vu Nhân Trí bởi vì quá mệt mỏi, ngủ rất say, hoàn toàn không phát hiện sự tồn tại của y.Phong Chú Ngôn lẳng lẳng nhìn hắn ngủ, Vu Nhân Trí xoay mình, chặn bị tuột xuống, lộ ra cánh tay, Phong Chú Ngôn đưa tay ra định kéo chặn lại cho hắn, bỗng nhiên tạm dừng tại giữa không trung được vài giây, lại thu tay về:” Thực xin lỗi, Tiểu Trí, thực xin lỗi!”Y thì thào niệm vài câu, rồi lại khẩn cấp cải tên,” Không đúng, em là Vu Nhân Trí, em không phải là Tiểu Trí của tôi.”Y rốt cục cũng đứng lên, liếc mắt nhìn Vu Nhân Trí một cái cuối cùng, y liền khép lại cửa phòng, đóng cửa chính, tựa như muốn đem người đang ngủ trên giường, đồng dạng cũng nhốt bên ngoài trái tim....” Anh đã đi làm a?”Vu Nhân Trí đáng lý nên phát tiết cơn giận không tiêu mấy ngày nay, nhưng gặp lại Phong Chú Ngôn trong nháy mắt, đột nhiên trong lòng cảm thấy yên ổn, cơn giận cũng biến mất, hắn nhìn không được lộ ra hai má lúm đồng tiền cười nói:” Em không nhìn thấy anh mấy ngày nay, anh mà lại biến mất, em sẽ đi báo cảnh sát đó.”” Ặn, tôi đã trở lại.”Phong Chú Ngôn ngẩng đầu lên nhìn hắn, Vu Nhân Trí thiếu chút nữa kêu thảm thiết, hắn siêu yêu thương hỏi.” Anh làm cái gì mà tiêu tụy như vậy? Sao tự nhiên lại biến mình thành như vậy?”Vu Nhân Trí đưa hai tay lên định ôm lấy gương mặt anh tuần gầy yếu kia, Phong Chú Ngôn lại tựa vào ghế, làm hắn chạm vào khoảng không, ý tứ cự tuyệt của y không cần nói cũng biết, Vu Nhân Trí ngốc lảng.Lúc ở trong văn phòng, Phong Chú Ngôn thực không thích nhìn hắn, y từng thật thà thú nhận, bởi vì nhìn thấy Vu Nhân Trí, sẽ làm y nhìn không được muốn hắn, cho nên trong lúc y làm những việc quan trọng sẽ không nhìn hắn, nếu như phải nhìn hắn, cũng sẽ đưa ra vẻ mặt hàn khóc, nhưng hiện tại Phong Chú Ngôn hiện tại đã nhìn hắn được vài phút, cho tới bây giờ y chưa từng ở tại công ty mà nhìn hắn lâu như vậy:” Tôi..... Tôi mới mời một trợ lý mới, phiền cậu giao tiếp.”” Cái gì?”Vu Nhân Trí trong thời gian ngắn nghe không hiểu y đang nói gì, Phong Chú Ngôn nắm chặt tay, thanh âm thấp phần khàn khàn nói:” Tôi bảo là cậu gặp trợ lý mới, tên hắn là Bạch Nhân Trí, cậu chờ một chút sẽ nhìn thấy hắn.”” Cái gì? Anh rốt cuộc đang nói cái gì?”Hắn càng nghe càng kỳ quái, trái tim lại thăng thần loạn khiêu, phảng phất cảm thấy có cái gì rất xấu sắp xảy ra, mà việc này hắn một chút cũng không muốn phát sinh.Phong Chú Ngôn cắn răng nói:” Cậu không phải Tiểu Trí của tôi, Tiểu Trí của tôi là Bạch Nhân Trí.”Vu Nhân Trí run rẩy, trong chớp mắt hắn đã hiểu ra, Phong Chú Ngôn đã tìm được Tiểu Trí rồi.Hắn cười nhàn nhạt, thật sự rất muốn đánh nhau, hắn không muốn mất đi Phong Chú Ngôn, không muốn.....” Anh nói cái gì, em chính là Tiểu Trí a!”Phong Chú Ngôn thống khổ nói:” Tôi biết chuyện này đối với cậu mà nói rất khó tiếp nhận, trước đây thám tử tìm người đưa cho tôi kết luận sai lầm, hắn cho rằng Tiểu Trí là cậu, hiện tại hắn đã tìm được Tiểu Trí chân chính, tôi chỉ có thể nói với cậu lời xin lỗi, tôi cũng sẽ hết sức bù lại cho cậu, nhưng mà tôi không có biện pháp với cậu cùng một chỗ nữa, tôi phải điều cậu rời khỏi vị trí trợ lý, cũng mời cậu rời khỏi chỗ ở của tôi.....”Thấy hoa mắt, Vu Nhân Trí choáng váng hoa mắt, trái tim hắn thất lại, thiếu chút nữa không thở được, hắn hô hấp khó khăn, giống như bị chết đuối.Phong Chú Ngôn nhìn hắn nói:” Không, cậu không cần dọn đi, tôi biết cậu thực thích căn nhà đó, tôi tặng cho cậu, cho nên chúng ta nhất đao lưỡng đoạn.”” Tức là anh muốn chia tay?”Hắn phát ra thanh âm cao vút, tựa như không phải là của mình phát ra, căn não sôi trào, đầu óc chỉ có một câu Phong Chú Ngôn muốn cùng hắn chia tay:” Nhất đao lưỡng đoạn, anh nói thành ngữ gì, tôi nghe không hiểu, tóm lại chính là anh có đối tượng mới đúng không?”” Cậu muốn nói như vậy cũng được.”Thanh âm của Phong Chú Ngôn thực vững vàng, nhưng là ngữ câu so với bình thường nói càng chậm, bàn tay cầm bút lại ần ần run rẩy:” Hỗn đản, anh thượng tôi mấy lần, mất tích bao nhiêu ngày, liền nói phải chia tay, anh nghĩ rằng Vu Nhân Trí tôi dễ trêu chọc như vậy sao? Tôi không phải nhuyền quả hồng, anh muốn chia tay, lấy một triệu ra, bằng không tôi tuyệt đối sẽ không chia tay với anh!”Thanh âm hắn càng nói càng cao vút, bên

nhọn làm lỗ tai oanh oanh rung động, Phong Chú Ngôn không nói hai lời xuất ra chi phiếu, y viết mười tờ, mỗi tờ đều là mười vạn, trầm mặc đưa đến trước mặt hắn. Vu Nhân Trí dùng sức siết chặt chi phiếu, cơ hồ muốn đem chi phiếu vuốt ve thành hai nửa, hắn không biết mình đang khóc, đến khi hắn phát hiện thì, hắn đã toàn thân phát run mà khóc lớn. Hắn không nghĩ Phong Chú Ngôn lại chia tay dễ dàng như vậy, giống như khoảng thời gian ngọt ngào trước kia của bọn họ căn bản là không quan trọng, hắn cố ý đòi một triệu phí chia tay, không thể tưởng được y dù chất nhận xuất ra một triệu cũng phải cùng hắn chia tay, còn muốn ở cùng Tiểu Trí thật kia. Y thật sự làm hắn tổn thương nặng nề, hắn là Tiểu Trí giả thì sao, tình cảm của hắn là thật mà, chân tình hắn trao cho y cũng là thật, tại sao y lại đối xử với hắn như vậy, thương tổn hắn, nếu không phải hắn thực thích y, làm gì chấp nhận dị tính luyến, cùng y lên giường, lại cam nguyện nằm dưới thân y. Hắn bịt miệng khóc nức lên:” Tôi nguyện rửa anh với Tiểu Trí của anh không có kết cục tốt, Phong Chú Ngôn, anh là tên hỗn đản, anh là tên đại hỗn đản, cả đời này tôi sẽ không tha thứ cho anh.....” Phong Chú Ngôn nhắm mắt lại, y không nói một lời mà chỉ cúi đầu, giống như trầm mặc chính là lời xin lỗi của y với Nhân Trí, Vu Nhân Trí chạy ra khỏi văn phòng. Vu Nhân Trí khóc cả buổi sáng, Phong Chú Ngôn hỗn đản không có gì hay hết, chỉ mong Tiểu Trí của y vừa xấu lại vừa nát, y sẽ biết chia tay hắn là hành vi ngu xuẩn nhất. Tối buổi chiều, hắn rút cục cũng nhìn thấy Tiểu Trí chân chính, làn da giống như bởi vì phơi nắng quá nhiều, còn mang theo một ít tước ban (tước= trắng, ban=đốm

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tuong-thac-tuu-thac>